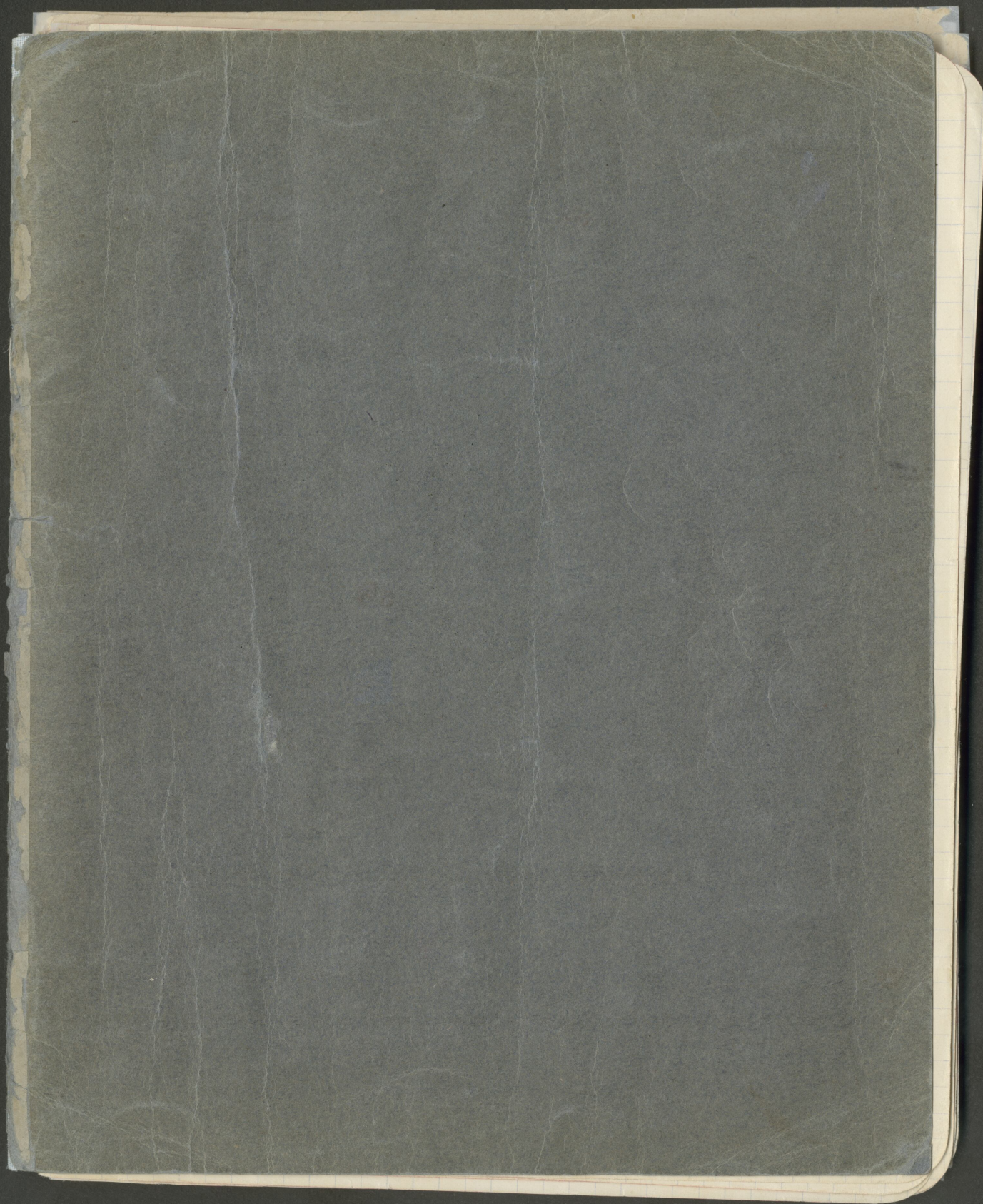
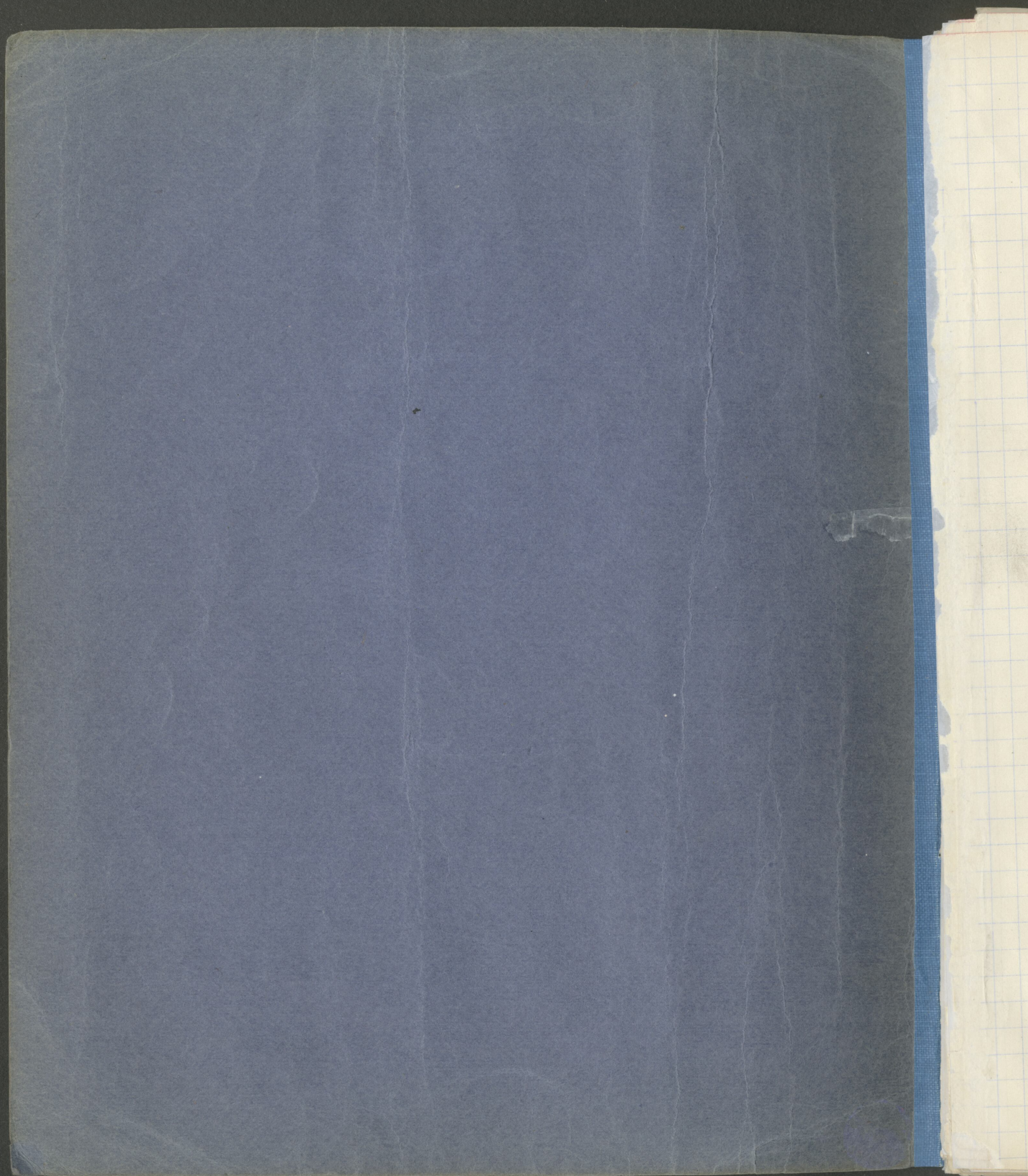

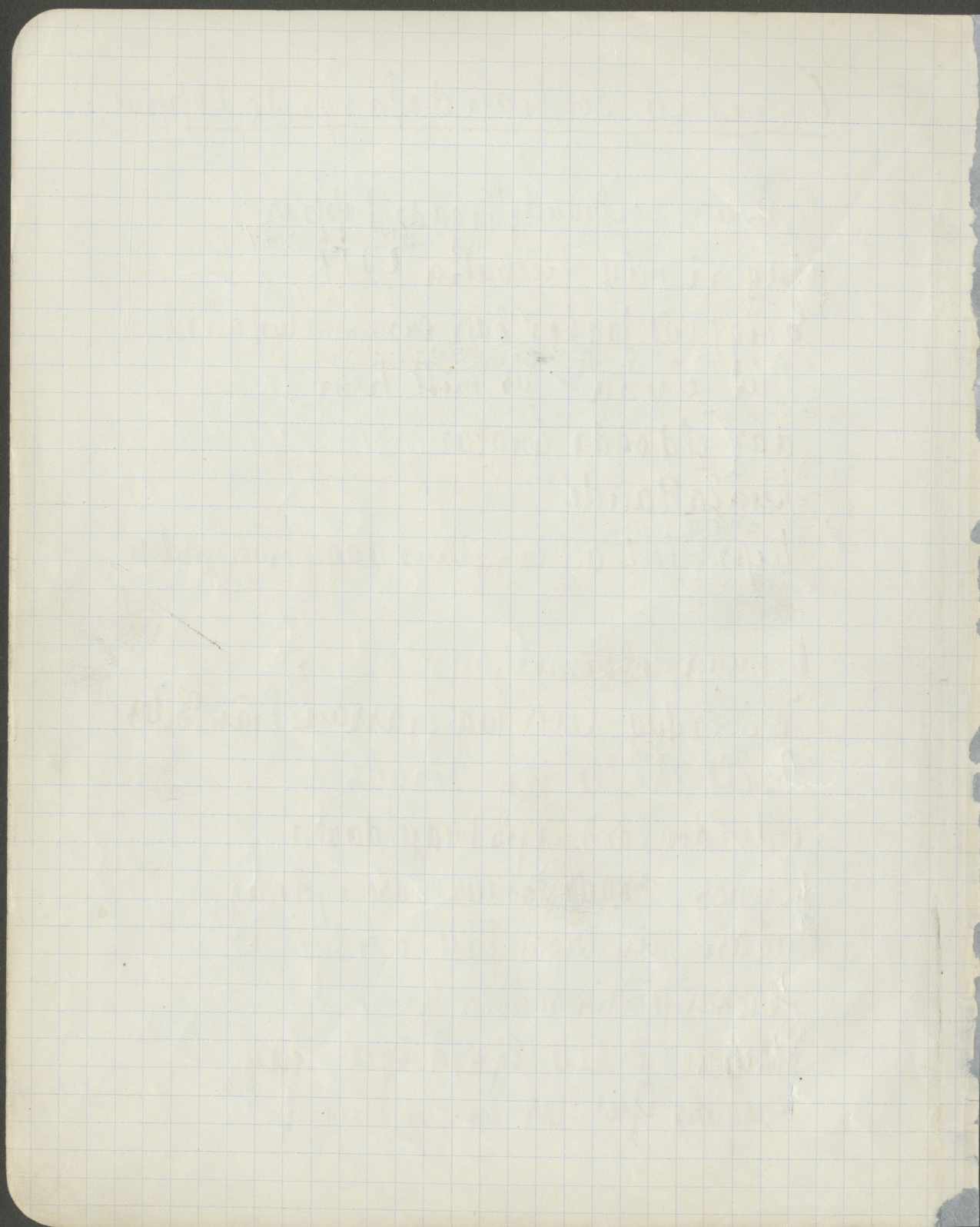

O mina solbrandfärgade toppar...

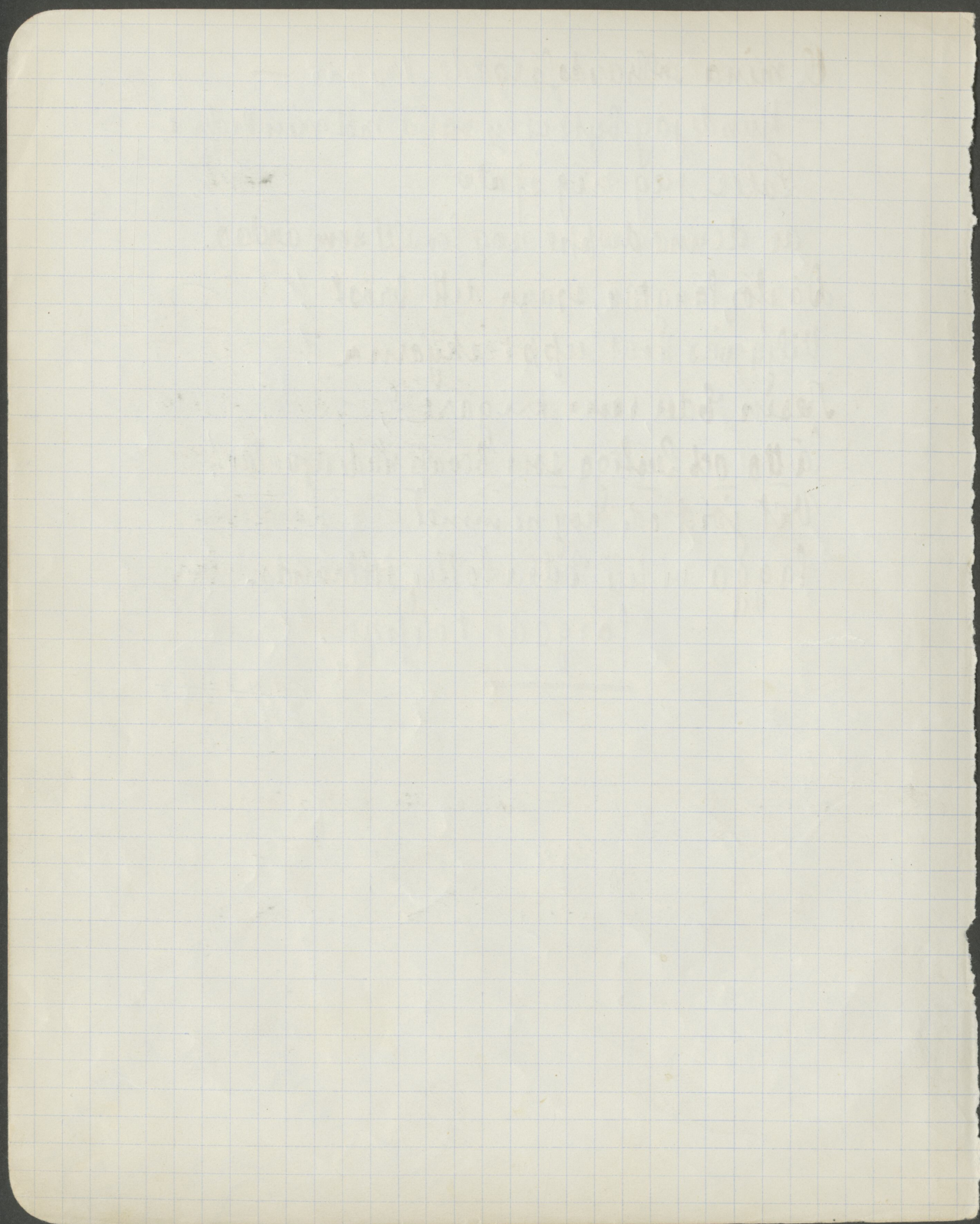
O mina solbrandfärgade toppar,
Tagen i mig tillbaka ?!!!
Örigt vill jag bo i Sder ensamma lustgård,
Där alena är mitt hem,
där eldögd a änglar,
knäfallande
Kyssa bort all längtans dagg från jorden.

O mina oförmärkade toppar,
Icke en dag lever jag fjärran från Sder!
Osäll skulle jag förgås.
Jorden dog för mig på tredje dagen,
hennes skogar suavar en dröm för mig.
Vad äro mig broar, fält och byar i
Pläckas på din renblå himmel,
Hänga i ditt ljusa öga, dag,
vargars gut ur en argvind.

O mina solbrandsfärgade toppar —
— Kunde jag byta ut en värld mot min kraft?
— Låter jag mig själv
— är denna droppe nog för allt som andas.
Därför, längtan, spänn ditt bröst!
Vilja, väs högt upp i skyarna!
Besin Öden, reka krigare,
lätta och lustiga som beväpnade djöolar!
Vit jord och hög himmel
lägg vi till Öden fötter, solbrands-
färgade toppar.

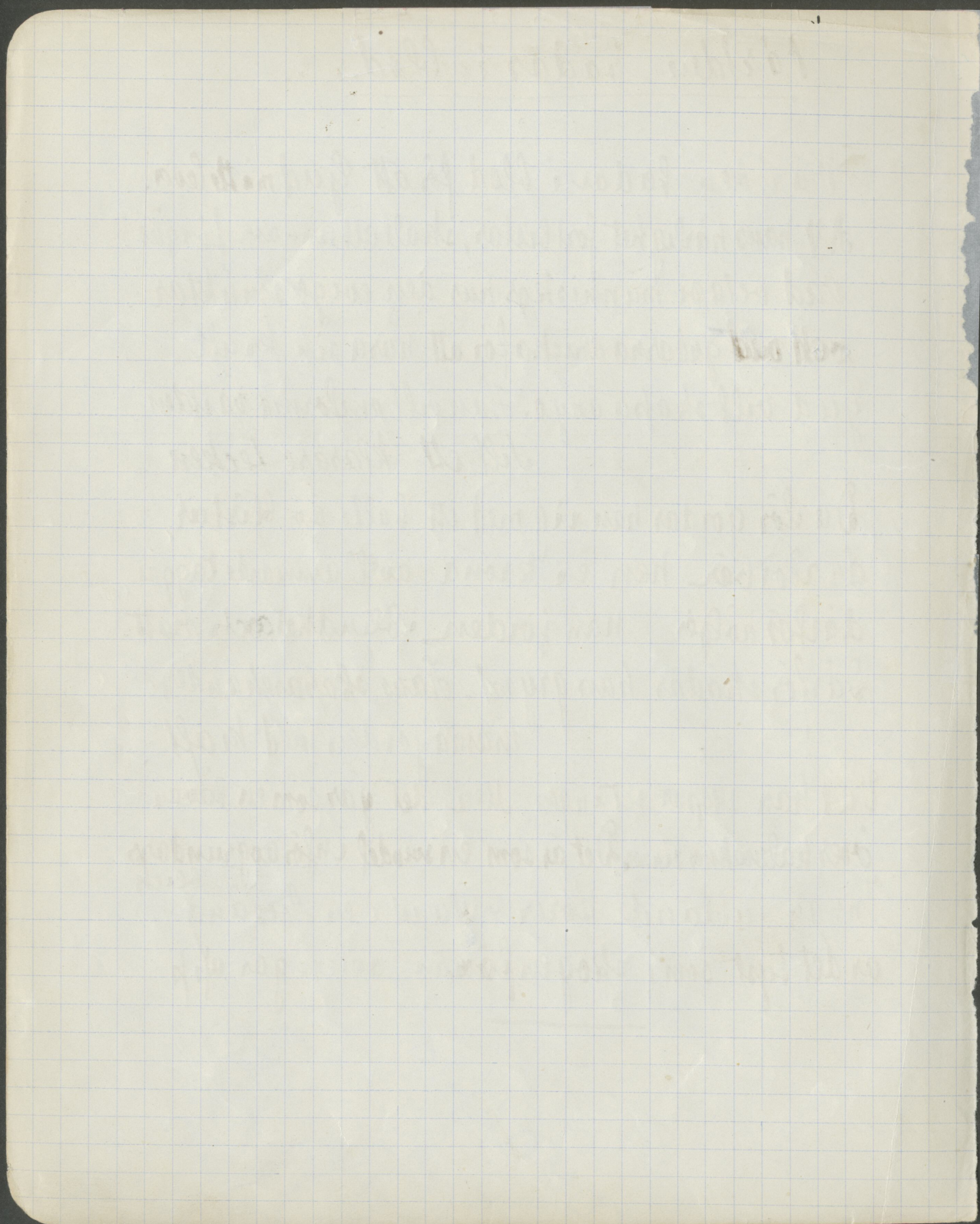
1918

Världen badas i blod...

Världen badas i blod för att Gud måtte leva.
Att hans härlighet fort består, skall all annan förstås.
Vad vet vi människor hur den evige smaktar
och vad gudarna dricka för att hålla sin kraft.
Gud vill skapa ångor. Han vill omforma världen.
Till ett klarare tecken.
Därför gör han sig med ett bälte av blistor,
därför bär han en krona av flammande taggar,
därför hjälper han jorden i blindhet och natt.
Därför sködar han grymt. Hans skaparehänder
kräma jorden med kraft.
Vad han skapar vet ingen. Men det går som en bävan
över halvmakna sinnen. Det är som en vindel inför ^{bleich} grundars
Innan jublande körer brista ut i en ^{bleich} lottång
är det tyst som i skogen förrän solen går upp.

1918

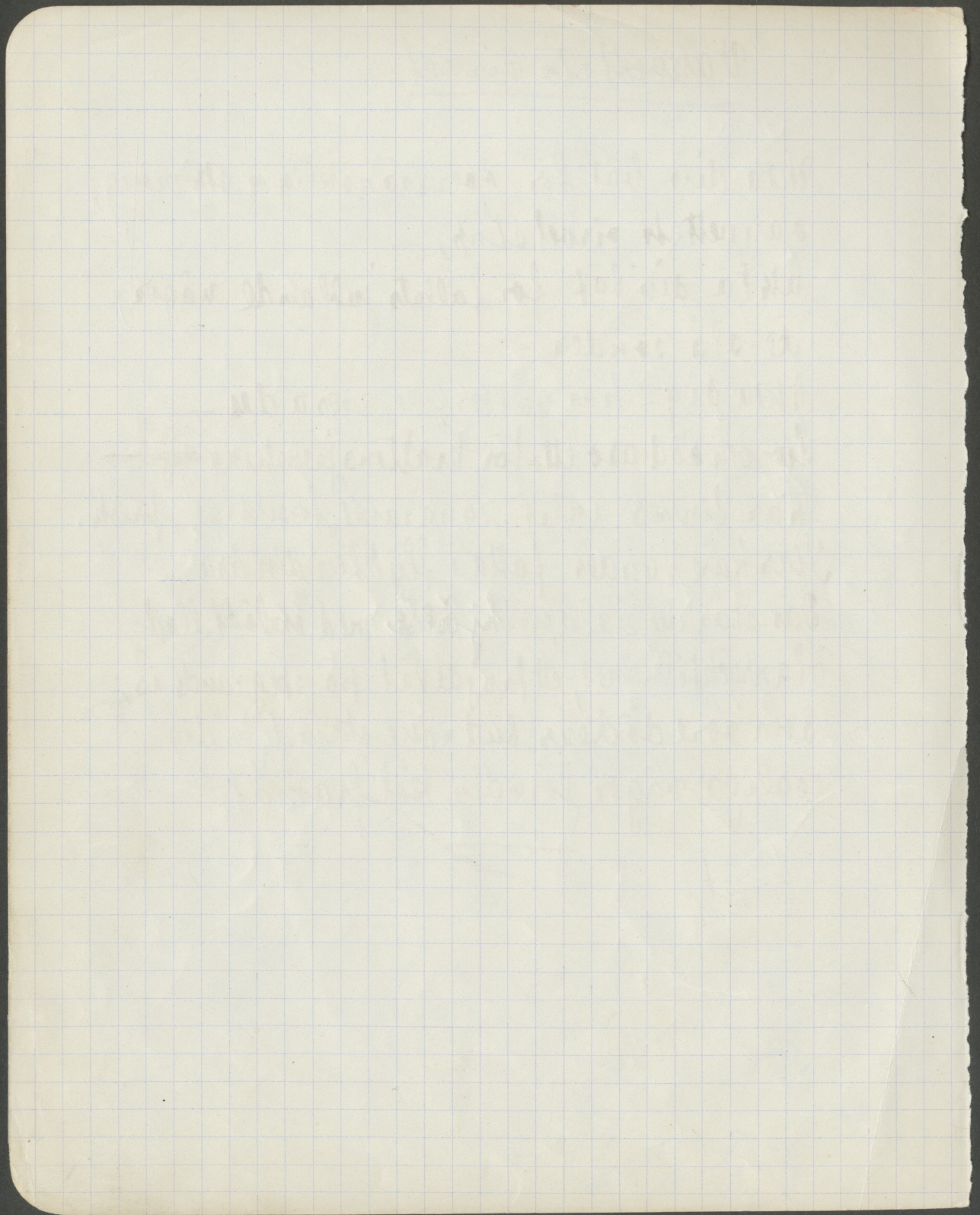

Vannettets virvel

Akta din båt för övernånsklig och stömdag,
vannettets virvel stup, —
akta din båt för fallets jublande vågor,
de slå sönder.

Akta dig — här gäller icke mera du ^{fröjd}
liv och död äro ett för kraftens frenetiska ~~dyg~~
här finnes intet „ångsammt, försiktigt, försikt”.
Starka händer fatta i flykten din åra.
Där står du själön ^{hjärte} med onfödd blod,
Hänsykt lugnet, ett fröjdebål på spegländ is,
som vore dödens bud icke skrivet för dig:
saliga vågor för din köl framåt.

~~III~~

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or date.

Handwritten text in the upper middle section, appearing to be a paragraph.

Handwritten text in the middle section, continuing the narrative or list.

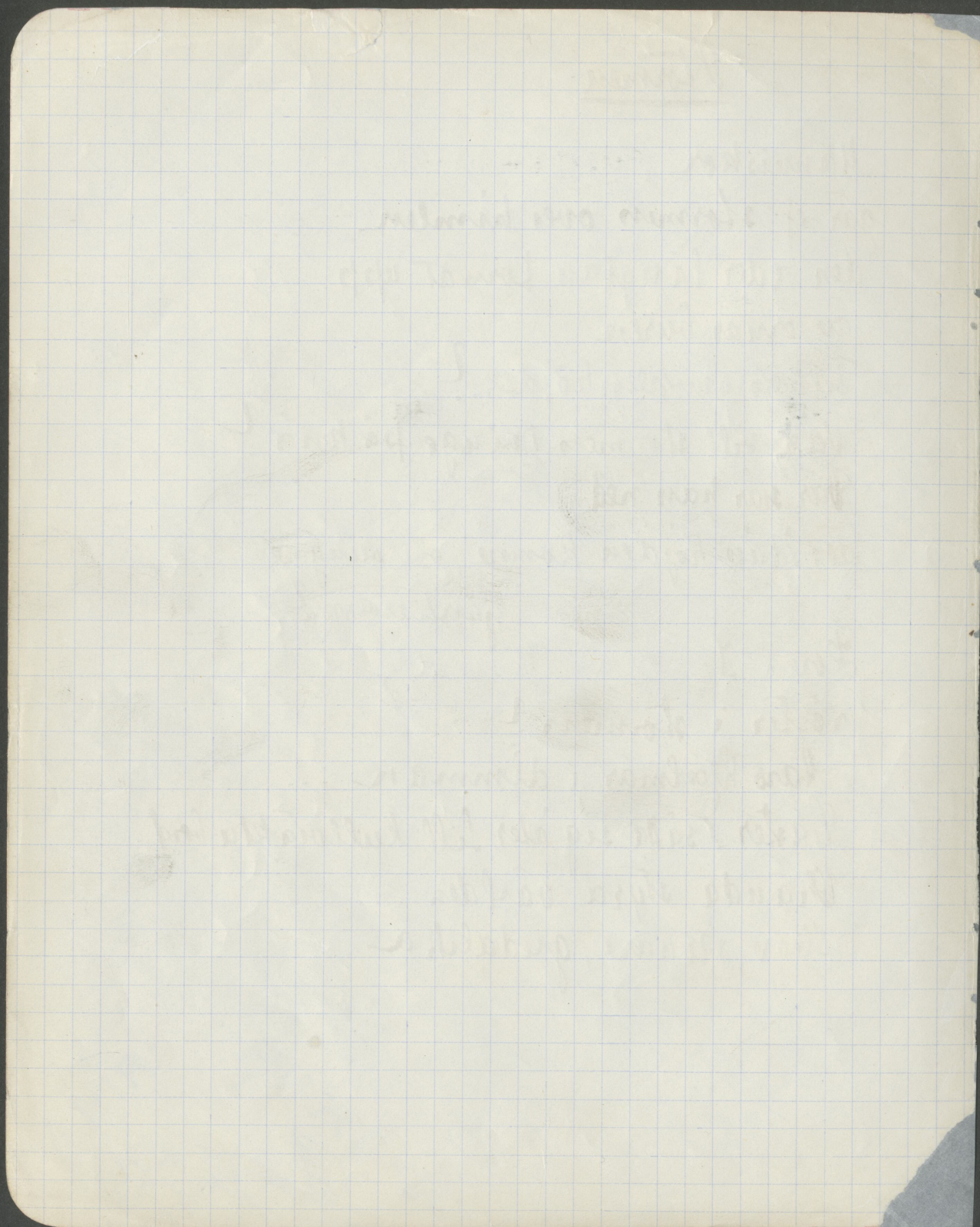
Handwritten text at the bottom of the page, possibly a conclusion or signature.

Stormen

Människor,
går ej stormens över himlen
den eder långtan tornat upp
av örnas buren
Till öronstreckhöjder?
Vem vill stormen tvinga på knä?
Var står han ned,
den från höjden komme, obetvingade,
fjärtlidsvingade?

Kören I
röster i stormens?
Mars hjälmar i dimman ...
Gäster sätta sig åter till kullväkta bord.
Orända styra världen...
Hög, rönare, gudalika...

~~1118~~

Gudarnas färd genom livet

Gudarna gå genom livet med hjärtat höjdt
över smärtan.

Gudarna bära livet lätt som pelare stödjande
~~fast~~ valv.

Gudarna gå genom livet osäkra, oigenkända
de stanna och skåda eviga ögon vår skuggad.
Och där de ^{sett} blickat ut över skog och sjö
där äro träd och vatten heliga.
Där de vandrat är en tröst att gå
för den som kämpar med kvaltyngdt bröst
där de vandrat är en lust att gå
för den som skriker sin segertröst.
Gudarnas spår försoinner oss vår värld
att de gå över henne, gör jorden hög
och mänskan allt förlåtligt

1918

Pharmacopoeia

Pharmacopoeia

Pharmacopoeia

Pharmacopoeia

Pharmacopoeia

Pharmacopoeia

Pharmacopoeia

Pharmacopoeia

Pharmacopoeia

Pharmacopoeia

Pharmacopoeia

Pharmacopoeia

Pharmacopoeia

Pharmacopoeia

Skymning

Natten kommer stor i sitt ulliga skägg
och ler ett helt beende åt det halft beslöjade.
Oformligt jättelikt ~~en~~ de stamma syrenerna
växer i skymningen ~~parkens~~ kontur.
De täcka syrenerna hava sömniga öron,
de drömma att solen stiger ned på jorden..
Vad kan en drömlig skymning mot alla vakna tankar
som oseddo stjäla sig förbi..

1916

Bön

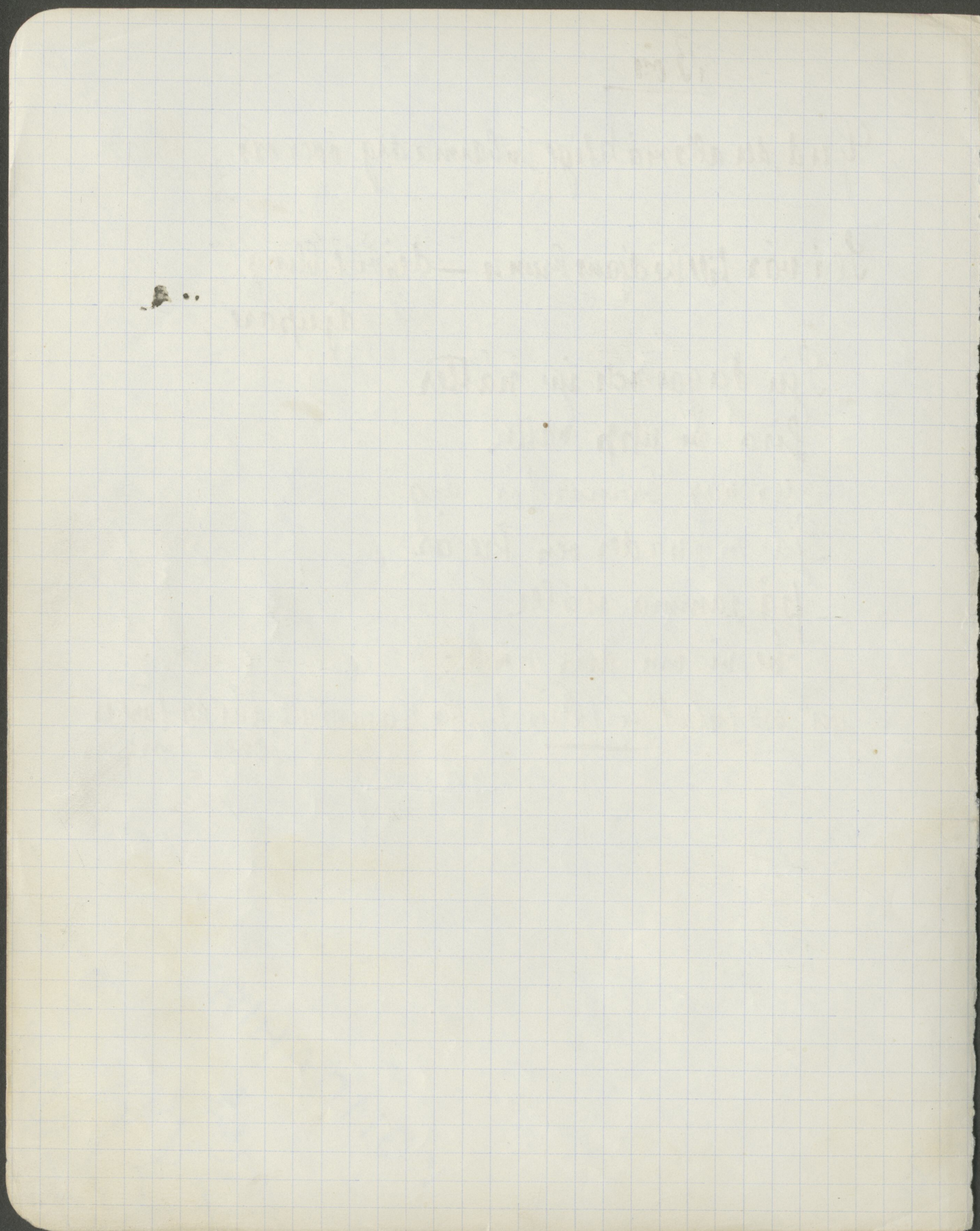
Gud, du allsmäktige, förbarm dig över oss

Se i vår lillhedjans brunn — der vill bli a
djupare.

Sju dagar och sju nätter
Sjå vi upp vatten
ur vår brunn för dig
Sju månader och tre år
på samma ställe
be vi om din nåd:

giv oss inlätt till den lysta kammare, där du tänker
öfver tingens.

1918

Starka hyacinter

Man får mig ej att tro på vämjeliga flugor
— hämnd och små begär.

Jag tror på starka hyacinter som droppe
utidsraft.

Liljor äro luktande ^{och rena} som min egen skärpa.

Man får mig ej att tro på vämjeliga flugor
som hämta stank och smitta.

Jag tror att storg stjärnor ställa väg till
mitt begär.

någonstades mellan sol och söder,
mellan nord och natt.

1916

1900

1. The first thing I noticed when I stepped out of the plane was the cold. It was a sharp contrast to the warm air of the city I had just left. I pulled my coat tighter around me and looked out at the snow-covered landscape. The trees were bare, their branches reaching out like skeletal fingers against a pale, overcast sky. The ground was a smooth, white expanse, untouched except for the tracks of a few distant figures. I felt a sense of isolation, a feeling that I was alone in a vast, silent world. The silence was not empty, but full of a kind of quiet intensity, as if the world was holding its breath. I took a deep breath, the cold air filling my lungs, and felt a strange sense of peace. In this moment, everything else seemed to fade away, leaving only the present and the future.

2. As I walked further into the park, I noticed the way the light fell on the snow. It was soft and even, creating a gentle glow that made the white appear almost blue. The trees, though bare, had a certain beauty to them, their dark silhouettes standing out against the bright background. I saw a few people in the distance, their figures small and distant, but their presence added a sense of scale to the scene. I realized that I was not alone after all, but I was still very much by myself. The park was a strange place, a mix of nature and human-made structures. The snow had covered everything, blurring the lines between the two. It was a beautiful sight, but also a little unsettling. I had never seen a city like this before, and I was curious to see what it was like in the winter.

3. I continued my walk, feeling the crunch of the snow under my feet. The air was crisp and clean, a welcome change from the smoggy air of the city. I saw a few children in the distance, their laughter ringing out across the park. They were running and playing, their small figures darting across the white expanse. I felt a pang of nostalgia, remembering the days when I was a child and the world was so much simpler. I thought about the future, about the possibilities that lay ahead. The snow was a blank canvas, a new beginning. I felt a sense of hope, a belief that everything would be alright. The park was a place of beauty and tranquility, a place where I could find myself again. I took another deep breath, the cold air filling my lungs, and felt a sense of peace. In this moment, everything else seemed to fade away, leaving only the present and the future.

Triumf att finnas till.

Vad funkar jag är en del utav vändligheten
Jag är en del av alltets stora kraft
en ensam värld inom miljoner världar
en första gradens stjärna lik som slocknar sist
Triumf att leva, triumf att andas, triumf att finnas till,
Triumf att känna tiden iskall rinna genom
sina ådror

och höra nattens tysta flod
och påbåget under solen.

Jag går på sol, jag står på sol.
jag betar ingen ting ^{annat} än sol.

Tid - förvandlerska, tid - förstörelse,
tid - förtrollerska.

Kommer du med nya ränkor, tusen lister för att ^{lyda mig} ^{en tillvaro}
som ett litet frö, som en ringlad ren, som en klipska
Tid - du mörderska - vika i från mig! ^{med i handen}

Solen lyfter upp sitt bröst med ljuslyshorn upp
och hon säger: en gång slockna alla stjärnor,
men de lysa alltid utan skräck. ###

Trädet i skogen

Det värt en gång ett träd i skogen —

så skönt och mäktigt —

jag hade sett det

~~Det reste sig över jorden~~ ^{djupens} ~~dämnar till stjärnkinden~~ ^{jordens} ~~finnar~~ ^{finnar}

i enslig glans.

— — — — —
Nu får jag höra att blisten nått det....

Rad kan man göra

att öska håja och blistar slå!

~~Men~~ Jag har sett detta träd i skogen

och skall det minnas

så länge sångernas fäster stå.

1917

August 1st 1916

Spent the morning at the bank
to take care of business
and then to the office
to see Mr. [unclear]
and [unclear] [unclear]

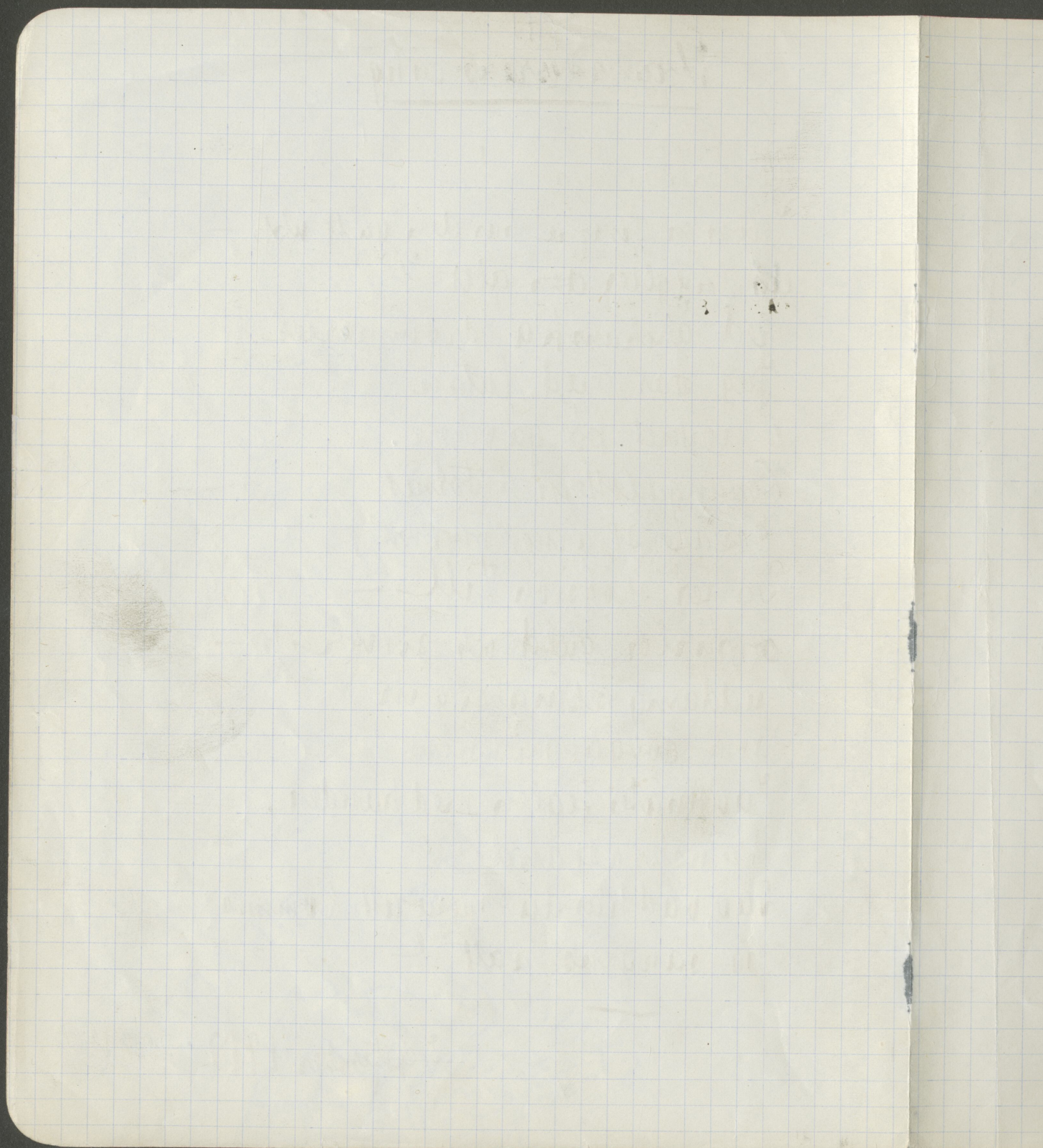
After lunch I went to the
[unclear] and had
a talk with [unclear]
and [unclear] [unclear]
and [unclear] [unclear]

Then I went to the
[unclear] and [unclear]

Trubadurens sång.

Underliga måne!
Inom en timme har den gått upp —
och förgyller ~~den~~ allt
med afrikanska drömmarier.
Jag står med lutan
i mörket på gårdens.
Konungadottern i tornet
kastar stjärnor över mig
Då ler skogsjön till —
i pärlor, guld och silver! —
uddarna skära sig in
som eviga minnen.
Jag mäter teglen med handen,
hånskrattande:
Sag, vad har du mera att komma
på sångens natt.?

September 1918

Jungfruns död.

Den skära jungfruns själ tog aldrig miste
hon visste allting om sig själv,
hon visste ännu mer: om andra och om havet.
^{hennes} Jungfruns ögon voro blåa, hennes påsar hallon,
hennes händer ~~glänste~~ var.

Hon dansade för hsten på gulnade mattor
hon kröp ihop och vinkade och sjöng — och
slocknade.

Då hon var borta visste ingen att hennes lik låg
hvar i skogen...

Man sökte henne länge bland tårnorna vid
stranden, de sjöng om små musslor i röda skal.
Man sökte henne länge bland mönaren vid glara
de stred om blankknivar i hättigens kök.
Man sökte henne länge i fältet av konvaljer
där hennes sk. låg kvar sen sista natt.

Julnatten 1916

High crossroads

The village of High Crossroads is situated on the main road between the village of St. John's and the village of St. Peter's. It is a small village with a few houses and a church. The church is a small building with a steeple. The village is surrounded by fields and trees.

The village of High Crossroads is situated on the main road between the village of St. John's and the village of St. Peter's. It is a small village with a few houses and a church. The church is a small building with a steeple. The village is surrounded by fields and trees.

The village of High Crossroads is situated on the main road between the village of St. John's and the village of St. Peter's. It is a small village with a few houses and a church. The church is a small building with a steeple. The village is surrounded by fields and trees.

The village of High Crossroads is situated on the main road between the village of St. John's and the village of St. Peter's. It is a small village with a few houses and a church. The church is a small building with a steeple. The village is surrounded by fields and trees.

The village of High Crossroads is situated on the main road between the village of St. John's and the village of St. Peter's. It is a small village with a few houses and a church. The church is a small building with a steeple. The village is surrounded by fields and trees.

The village of High Crossroads is situated on the main road between the village of St. John's and the village of St. Peter's. It is a small village with a few houses and a church. The church is a small building with a steeple. The village is surrounded by fields and trees.

The village of High Crossroads is situated on the main road between the village of St. John's and the village of St. Peter's. It is a small village with a few houses and a church. The church is a small building with a steeple. The village is surrounded by fields and trees.

The village of High Crossroads is situated on the main road between the village of St. John's and the village of St. Peter's. It is a small village with a few houses and a church. The church is a small building with a steeple. The village is surrounded by fields and trees.

Vad är i morgon?

Vad är i morgon, kanske icke du?

Kanske en annan famn och en ny kontakt och
en liknande smärta.

Jag skall gå ifrån dig med en visshet så som
ingen annan.

Jag skall komma åter som ett gäst till din egen smärta
Jag skall komma till dig från en annan himmel
med ett nytt beslut

Jag skall komma till dig från en annan stjärna
med samma blick

Jag skall komma till dig med min gamla längtan i nya drag
Jag skall komma till dig så nära, undan all tvekan
med ett vild djurs ljät ur ditt hjärtas fjärraste
Du skall kämpa mot mig här i ditt ^{hemland} maktlösa
som man endast kämpar mot sitt öde, mot sin
lycka, mot sin stjärna

Jag skall bo och linda silkestöder kring ditt finger
och ditt ödes lilla nystan skall jag döja i
min klädningssveck

W. H. R. L. S. M. J. K. P. N. O. Q. R. S. T. U. V. W. X. Y. Z.

Till en ung kvinna

Aldrig ännu bedrog ett edligt ögonkast.

Kall mannens hjärta i dina serfarna barnafingrar,
drag mannens stråld i dina ögons isgemak!

Du är viss om kärlek, som om himmel riket.

Hans kall hämta dig till hjerta, ~~at~~ rike och alle
vårens blommor

och du ge honom din längtan lätta slöja som
gör fjärran blå.

Än har din andedräkt inte vidrört hans salighets ~~stämning~~ ^{lyg}

Än har ditt öga icke mätt vidden av hans ~~lyg~~

Än har dina fötter icke inträdd i hans ödes slutna ~~krats~~

det är dig ännu detsamma om han är röd eller blå

Men det skall komma en dag då du hänger fast vid honom

som en blomma vid sin stjälk

då hans skyggnad är ditt ljus och hans locka är din hålla

då du innesbring i gångarna av ett vidsträckt slot och ~~fränna~~ ^{du älskar} att

och att han endast lever av din renhets vita bröd

och att hans blod blott strömmar i din moderliga ömhets bäcken.

Det skall vara tungt och underbart och häst och skiljakräft

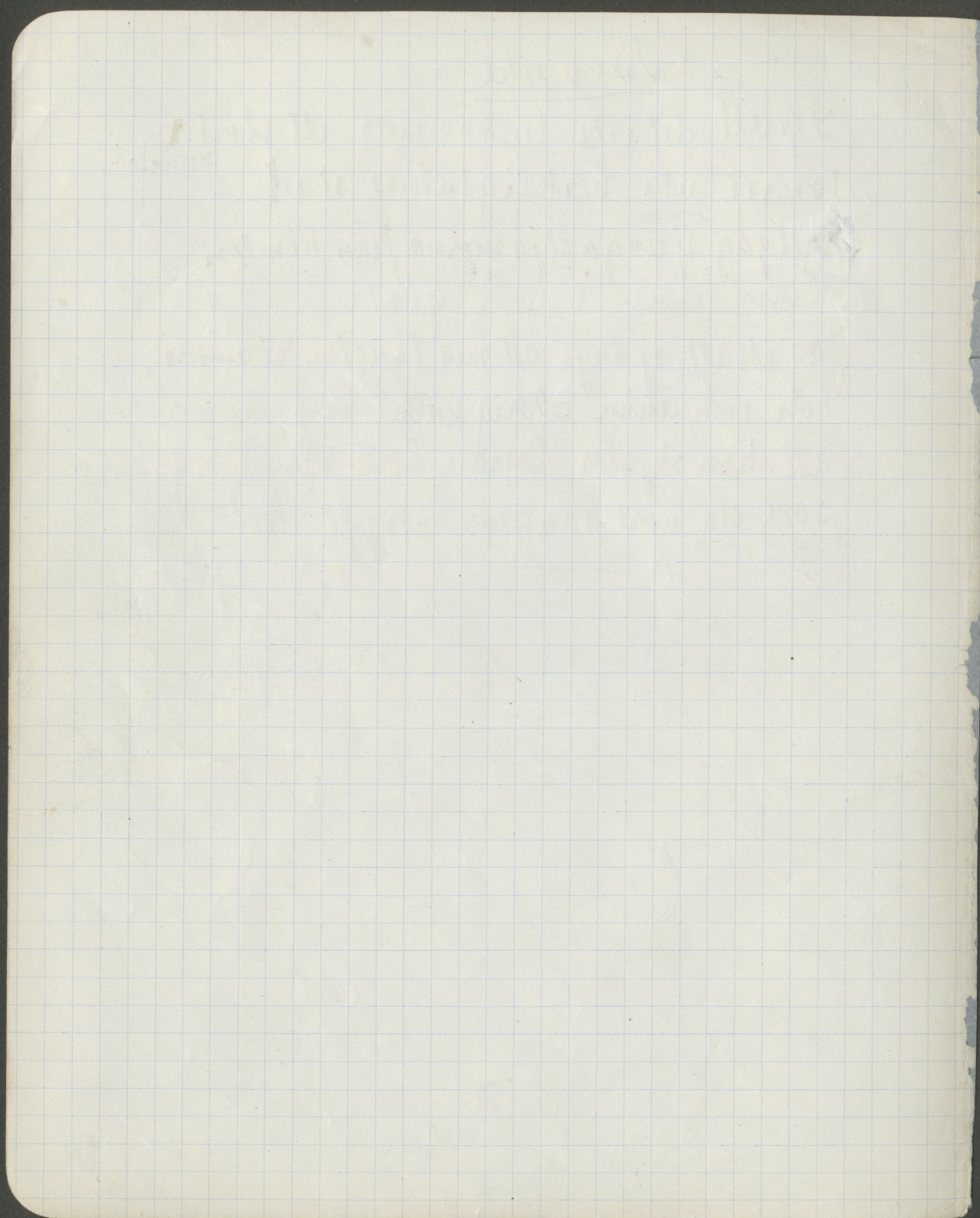
Revanche

Skall det icke lyckas mig att stöta
torret uti verklighetens stad

Will jag sjunga stjärnorna från himlen
så som ännu ingen gjort.

Jag skall sjunga att min längtas stannas,
hon som ännu aldrig hållit vast,
att hon skjuter lyran bort ifrån sig
som om vore sångens uppgift löst

1918

Är jag en lögnare

1,

Är jag en brottling, är min synd omätlig..

Är jag ^{en}gycklare, är jag det med heliga ting...

Är jag en lögnare, må jag stötta från himlen
krossad på edra torg.

Är jag en lögnare —

må välta ändas begravna min lysa

i ruttnande svaveldykar

må den sträckant bedjande armari mörkersnätter
där intet levande går förbi.

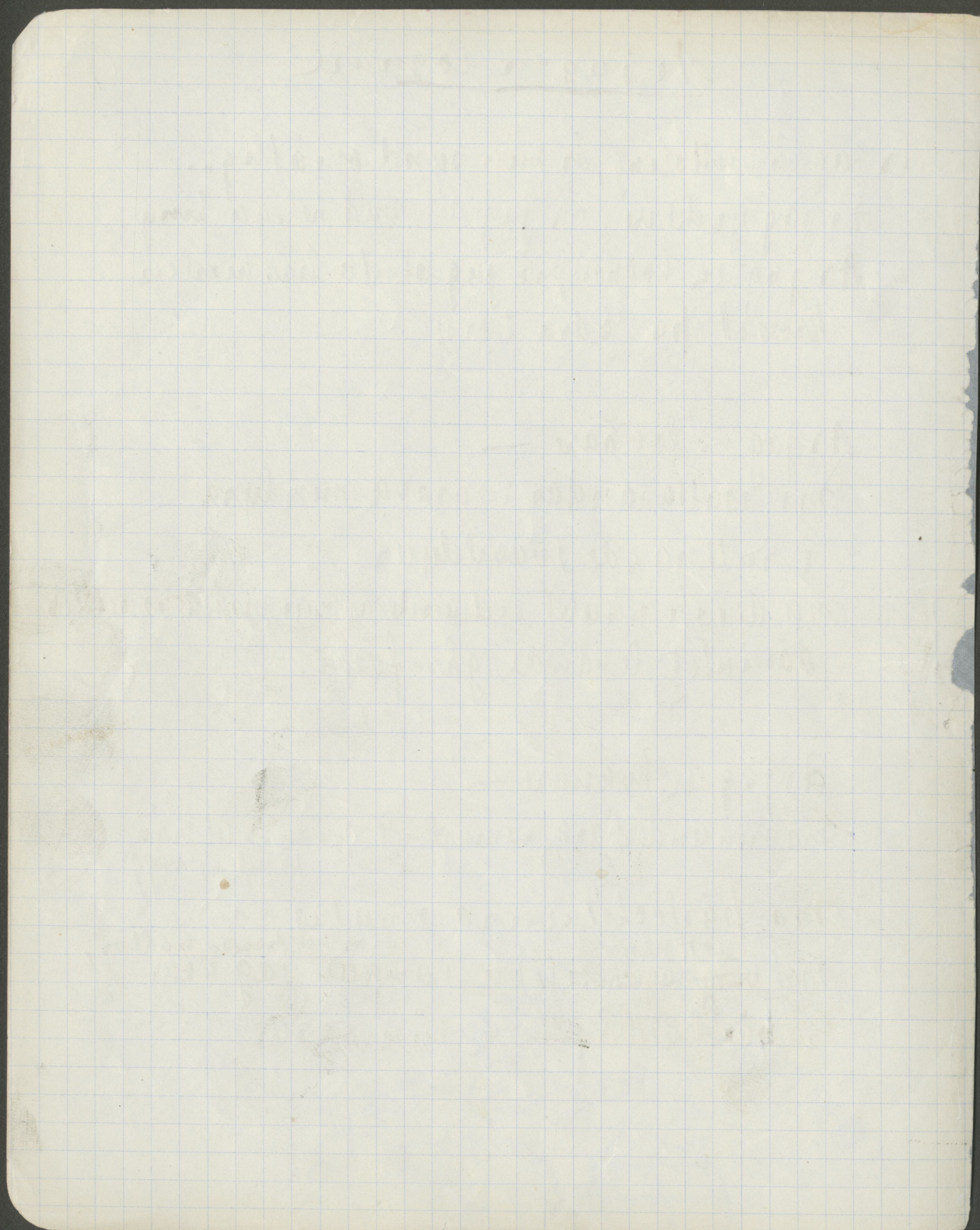
Är jag en lögnare —

må min underbara namnskift plänas ut från
himlens vägg

må pärlbokstäverna smulas sönder

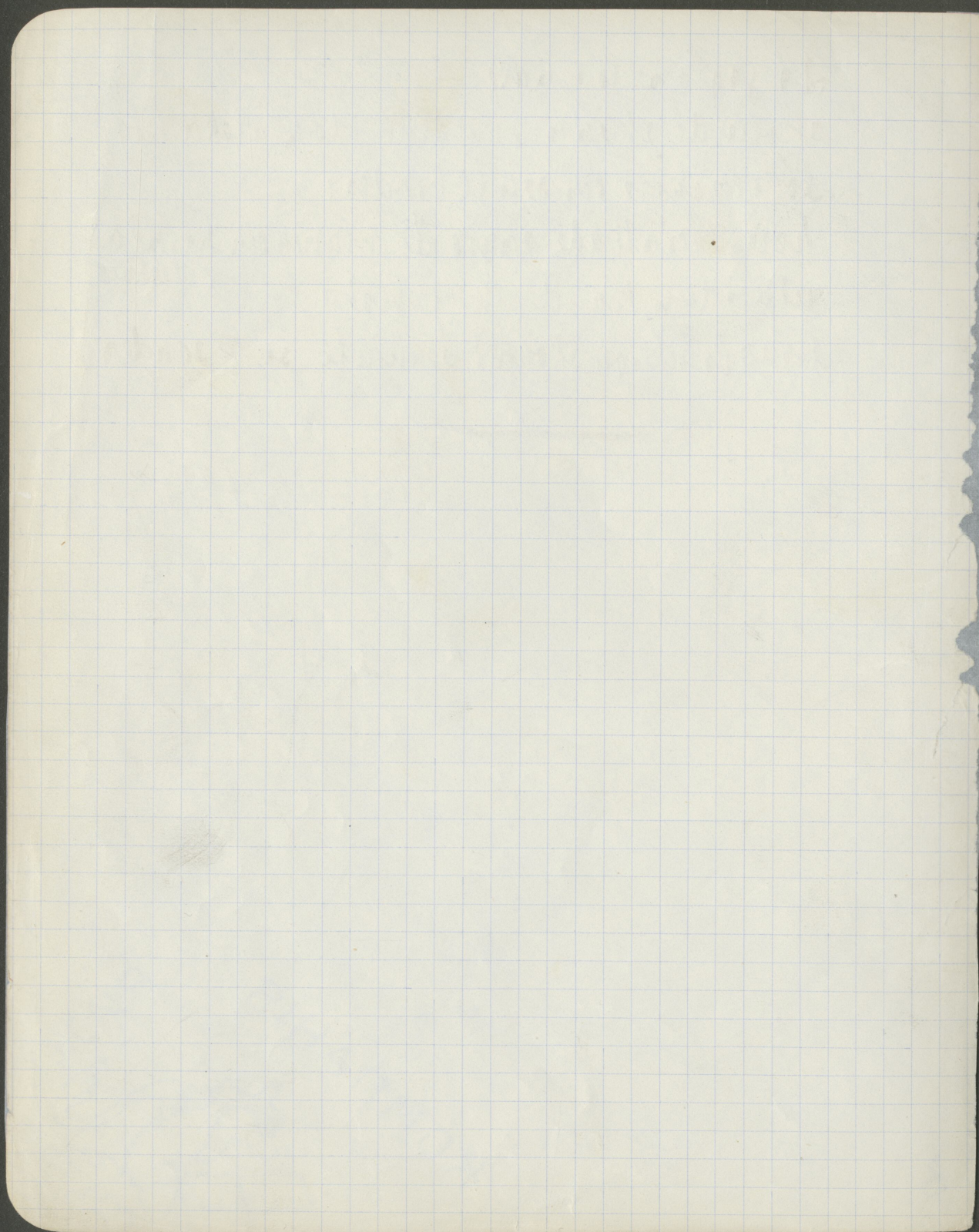
må ^{att den} ~~borg~~ ^{mot havets} ~~säger~~ förtiga varifrån jag kom,

må världen aldrig höra min saga

Är jag en lögnare -
skola de sköna änglarna dock älska mig,
som en skön och osärl broder:
hon berättade såga ~~att~~ månen och himla-
utan dem kunde de ej bestå, ^{valnet}
deras bräckliga skönhet smulade sig sönder.

September 1918

Bid Nietzsche's grav

Den store jägaren är död,

Hans grav draperar jag med varma
blomgardiner...

Kysande den kalla stenen, säger jag:
här är ditt första barn i glädjetårar.

Gäckande sitter jag på din grav

Såsom ett barn skönare än du drömt dig.

På lramnafader!

Dina barn svika dig ej,

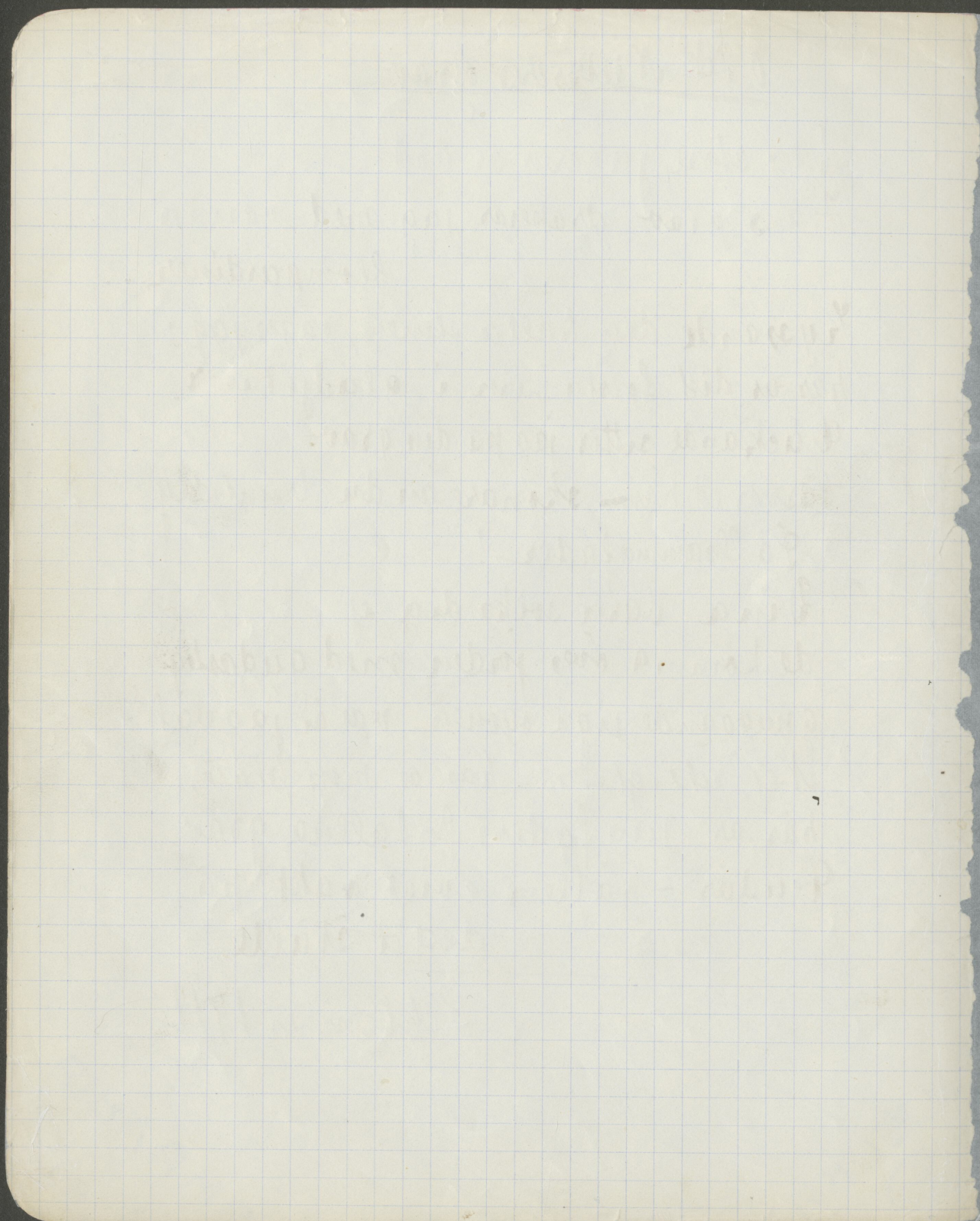
de komma över jorden med gudasteg
gnuggande sig i ögonen: var är jag val

Nej, riktigt... här är min plats,

här är min faders förfallna grav.

Gudar - hållen evigt rakt på
detta ställe.

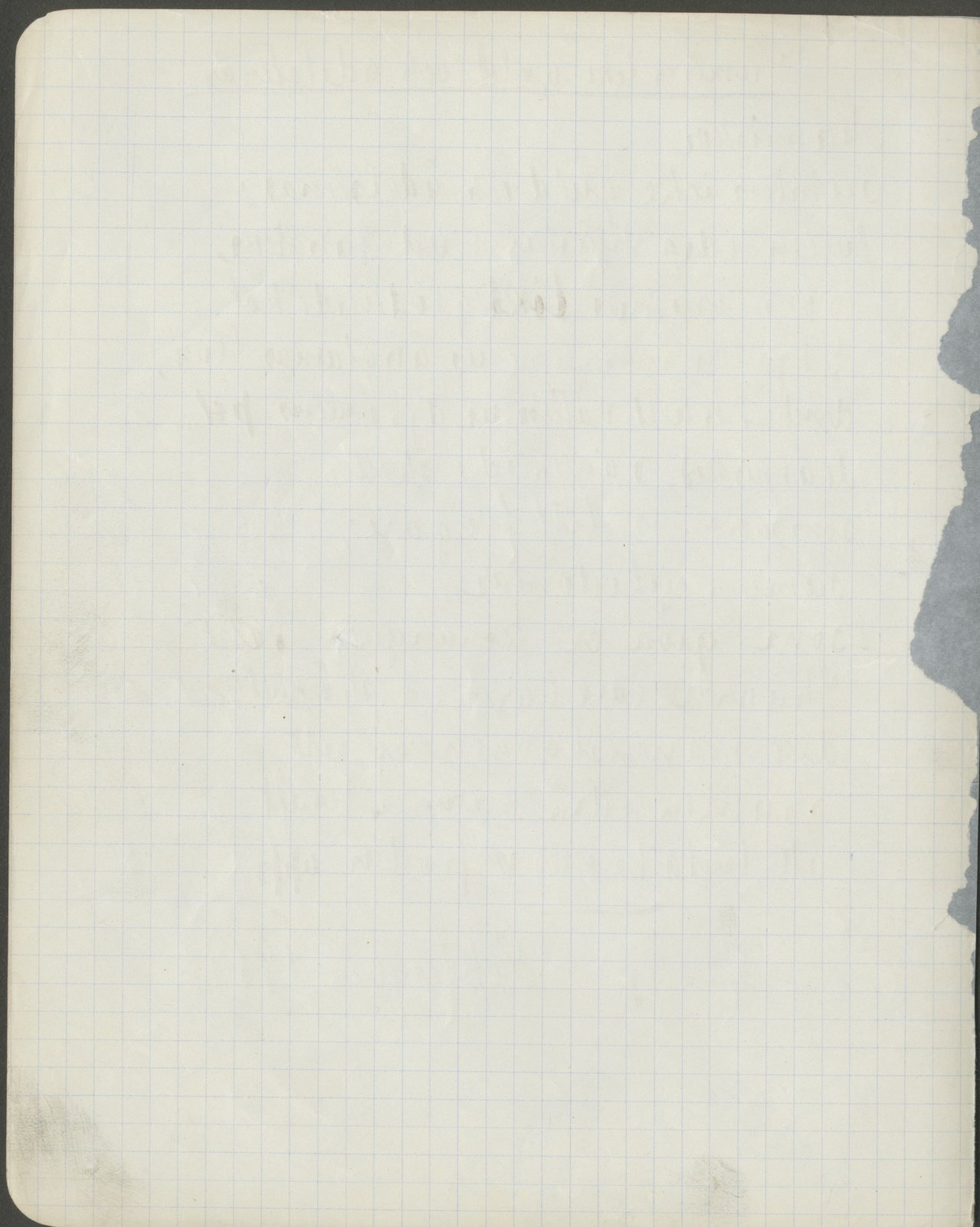
September 1918

Samlen ick guld och ädelstenar

Människor,
samlen ick guld och ädelstenar:
fyllen edra hjärtan med längtan,
som bränner likt glödande kol.
Gt jälen rubiner na ur änglarnas blick,
dricken kallt vatten ur djävulens pöl.
Människor, samlen ick skatter
som göra er till tiggare;
samlen rikedomar
som giva er konungar-makt.
Skänken edra barn en skönhet
den människoögon ej sett
skänken edra barn en kraft
att byta himlens portar upp

September 1918

Apokalypsens Genius (Fragment.)

Människor, det häver sig i mitt bröst.
Brand, rök, lukten är brändt kött:
det är kriget.

— — — — —

Ur kriget är jag kommen - ur chaos uppstigit -
jag är elementen - bli bliskt gångande -
apokalypsen.

Över livet blickar jag mig in - det
är gudomligt.

~~Vem~~ är kriget - eder lysta herres
härmedlönare vem behövs er? ^{härmedlönare}
~~Ört~~ sägliga ting ska ha kommit ödet ^{gott}
förlåt.

Bespottare, betvivlare,

låggen ickedert finger på livets mystas
livet är gudomligt ~~enbart~~ och förhållande.

Gångarna vara inga härspelare
nej - förklädda gudar -
Guds sproner.

Thermal Analysis

Temperature of sample

Time of day

Location

1. Sample weight

2. Sample size

3. Sample shape

4. Sample color

5. Sample texture

6. Sample odor

7. Sample taste

8. Sample smell

9. Sample appearance

10. Sample behavior

11. Sample reaction

12. Sample stability

13. Sample solubility

14. Sample toxicity

Gamla tidens sångare - bröstet edes,
gott blod har flötit i edra ädron-
ymnigaste röda krigarblod.
Sångens anda är kriget

~~September 1918~~

Anmärkning.

Sorglöshet

Jag tror ej på människor.

Jag hade slagit min lyra i stycken,
trödde jag ej på Gud.

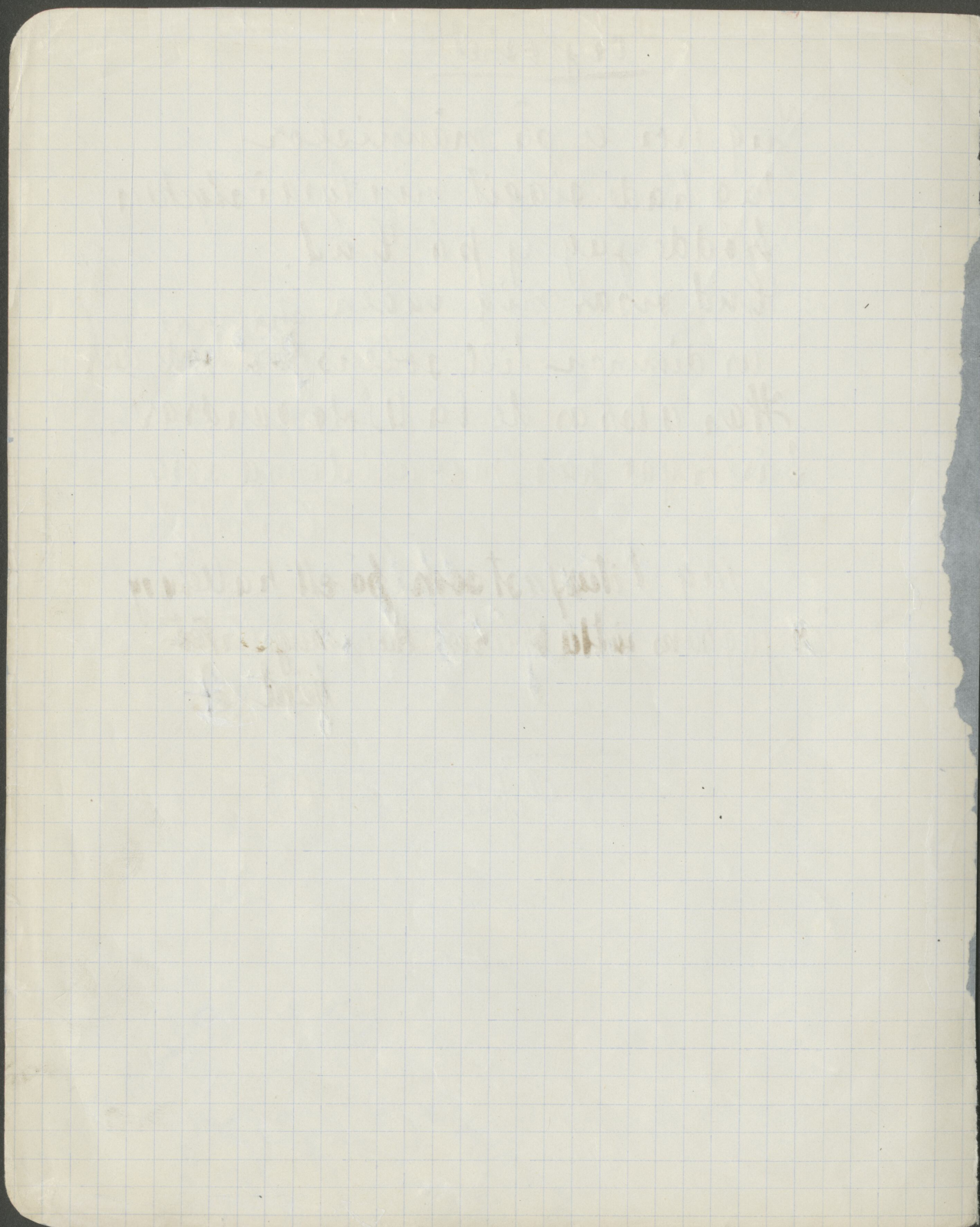
Gud visar mig vägen ^{strålände}
ur dimman till solens ~~gländande~~ disk.

Han älskar de låtföls vandrare.

Därför ger han mig all denna sorg,
löshet

jag litar fast och på ett håll
är jag hans rätta barn - kom mig i stället
händelse.

September, 1918

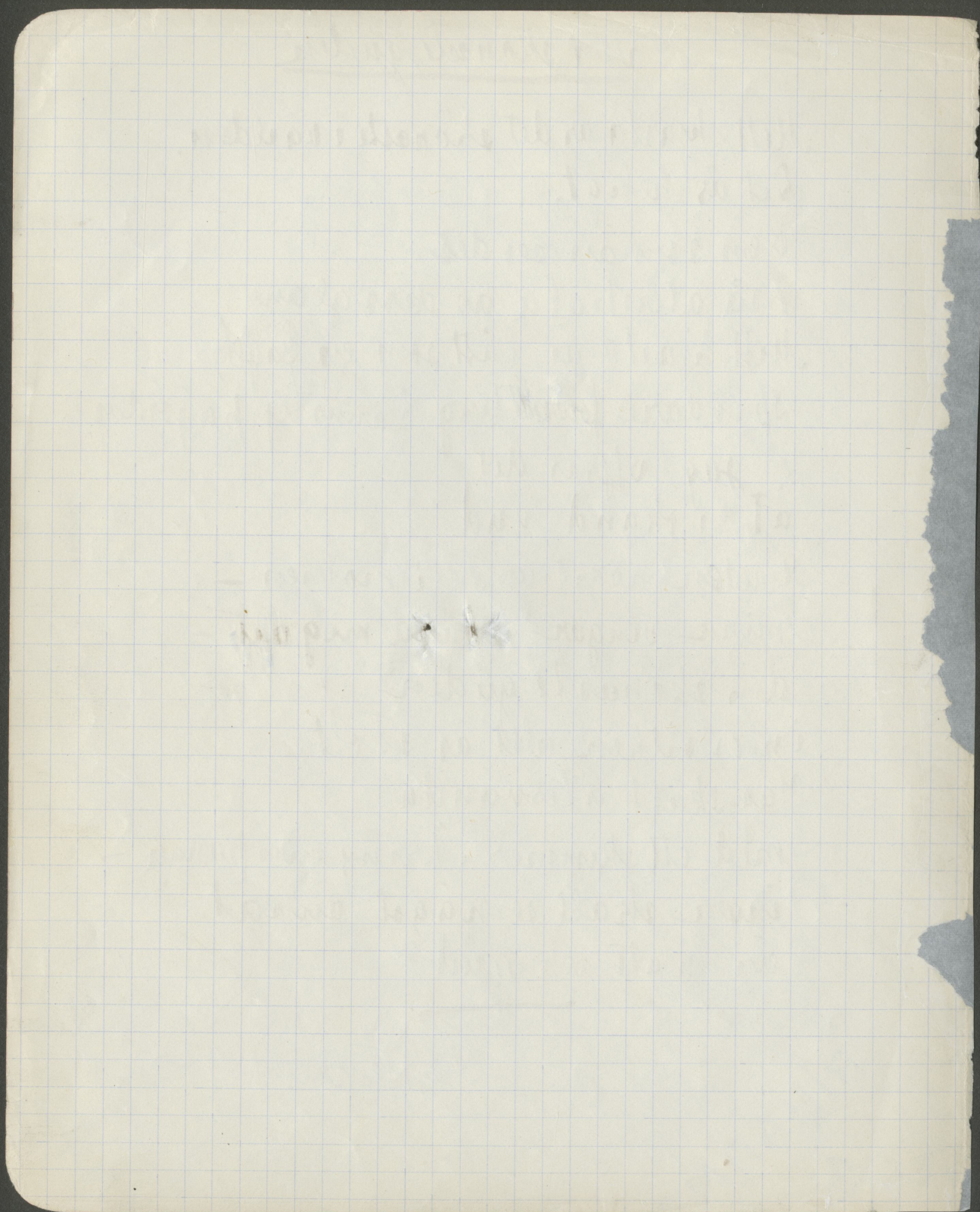
Den skönaste guden

Mitt hjärta är det skönaste i världen.
Det är heligt.

Vem som än ser det,
må återstråla av dess glans.
Mitt hjärta är lätt som en fågel,
sprödare förmodning lanns ej på jorden.
Jag offerar det
åt en okänd gud.

Guden högst uppe i molnen -
mina vingar bära mig dit -
den skönaste guden
in för vilken allt är stoft.
Jag skall återvända
med ett skimmer kring min panna -
ingen skall se något annat
än natt och gud

September 1918

Min lyra

Jag avskyr tanken...
Var är min älskade jättelyra?
Den solkensthängade ~~sagolika~~, ur molnen
O du min jättelyra, hängande.
du hänger över världen som ett
frågetecken.

- - - - -

Då jag dör,
kastar jag mig sigelöst ned på dina
döda två andar upp på det ^{stängas} ohärliga
svande båda de oss över haven
de stanna mitt på Atlanten —
Och äro vi båda försvunna ur
min älskade lyra. världen.

September 1918

1910

1. The first thing I noticed when I stepped out of the car was the cold. It was a sharp contrast to the warm blanket I had been sitting under. I looked up at the sky, which was a pale, hazy blue. The air smelled clean, almost like a new beginning. I took a deep breath, feeling the cold air fill my lungs. It was a strange sensation, but I liked it. I felt like I was starting something new, something that was just for me.

2. The second thing I noticed was the sound. It was a low, steady hum that seemed to come from everywhere. I looked around, but I couldn't see anything that would be the source of the sound. It was like a background noise, a constant presence that I had never noticed before. I felt a little disoriented, but I didn't mind. It was a new sound, and I was curious about it.

3. The third thing I noticed was the light. It was a soft, golden light that seemed to come from the sun. I looked up, but I couldn't see the sun. The light was everywhere, filling the air and the ground. It was a warm, comforting light that made me feel safe. I smiled at the thought and took another deep breath.

Ljusfältet

Jag har krafter. Jag fruktar ingenting.

Ljus är himlen för mig.

Går världen under -

jag går icke under.

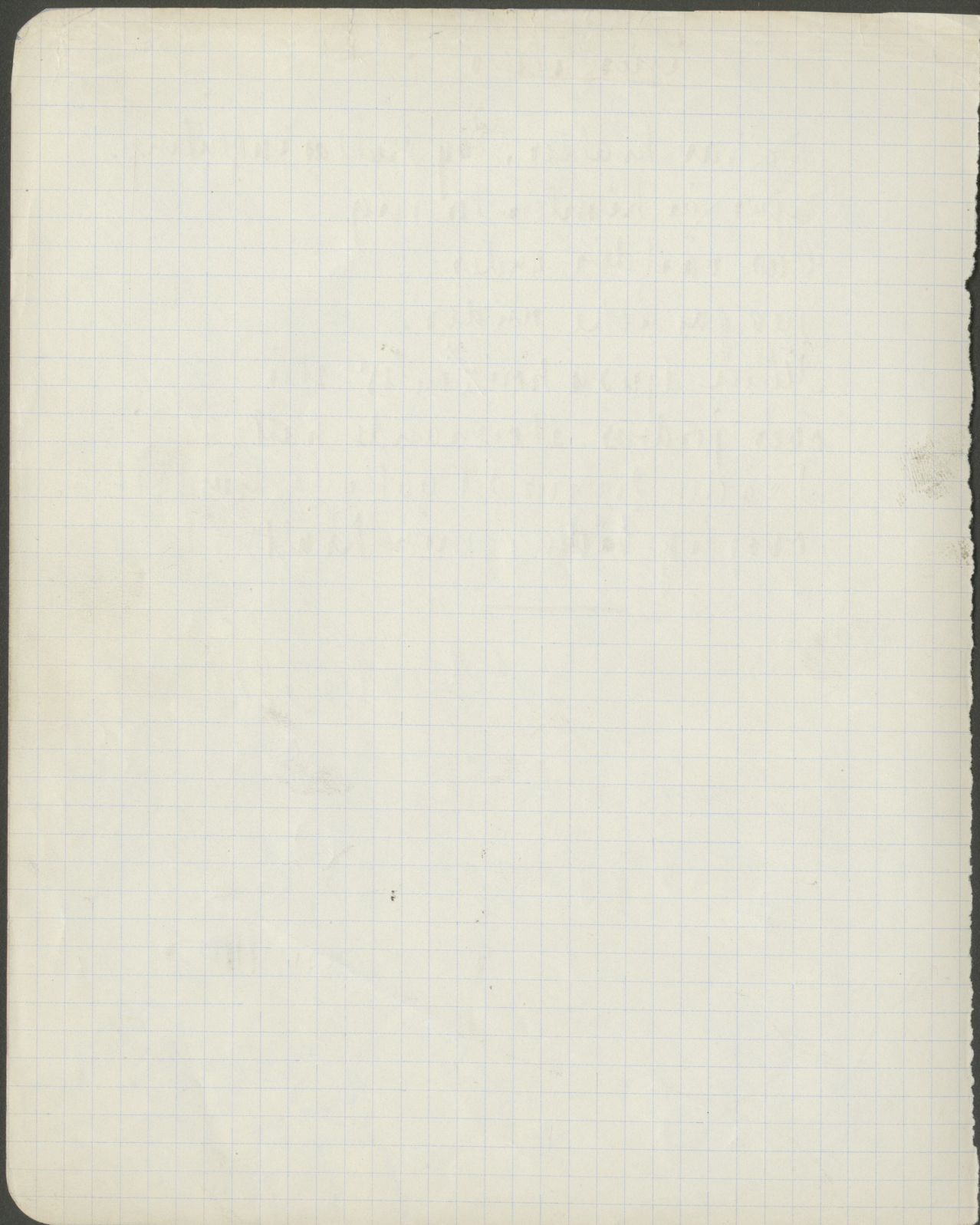
Mina ljusa horisonter stå

över jordens stormande natt.

Träden framur det gätfulla ljusfält.

obrygglig väntar min kraft.

September 1918

Framtidens Tåg.

Riven ner alla ärepostar -
ärepontarna äro för låga.

Plats för våra fantastiska tåg!

Tung är framtiden - bygg en byggarna
åt den gränslösa.

Jättar, bären stenar från världens ändor.

Demoner, hållen olja under kittlarna!

Vid under, mätt ut mätten med din ejärt!

Resen er i himlarna heroiska gestalter,
ödesdigra händer - begynnen edert verk

Bryten ett stycke ur himmelen. Glödgaft.

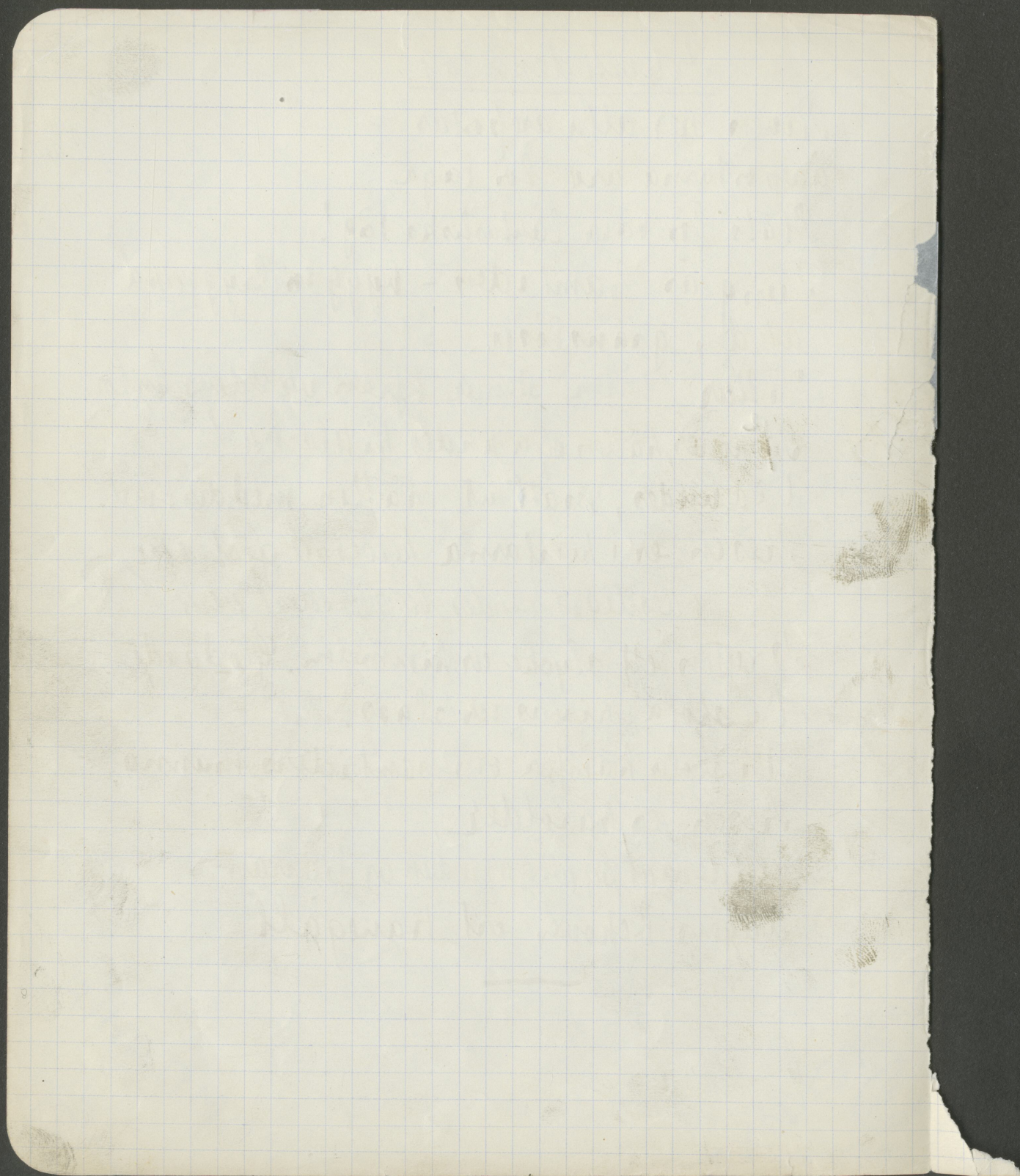
Vi skola rivás och släas.

Vi skola kämpa om framtidens manna,

Resen er härolder,

underligt synliga redan ur fjärran

dagen behöves ert hanegäll

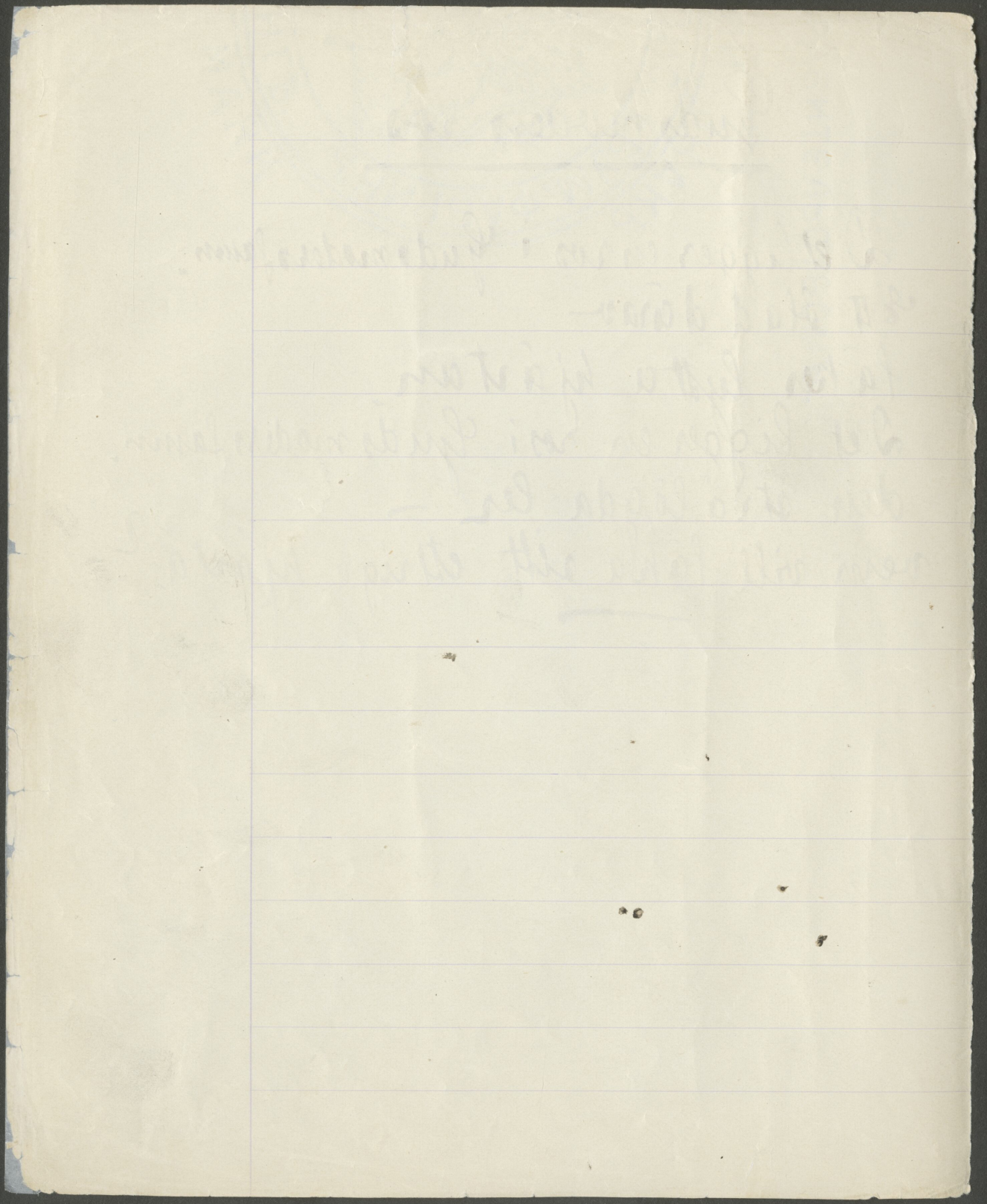
Gudsmoders ros

Det ligger en ros i Gudsmoders famn.
ett blad därav

får lysa hjärtan

Det ligger en ros i Gudsmoders famn.
den strålgda ler —

vem vill få sitt etliga hjärta?

Orleans

Jag förvandlar ormarna till änglar.
 Höjer edra huvuden! Resen er
 på stjärten!

En sekund... och ingen väser mer.
 Sälla ligga de vid mina fötter
 drömbetagna, kyssande min mantels fält.
 Jag rör vid lyran. Det går en vind mig
 sakta högtidligt, ^{i takt} ~~förtjust~~ ja den
 kyssande skönheters ^{kväda} ~~marmors~~ ^{vita} ~~statyer~~
 minnen

att de slår ~~egenen~~ upp sina ögon
jag är Orfeus. Jag kan sjunga hur jag vill.
Ligga allt förlåtligt.

Tiger, pants, puma följa mina steg
till min klippas håll i skogen.

1891

Received of the
Hon. Secy of the
Interior

for the
sum of \$100.00

for the
sum of \$100.00

for the
sum of \$100.00

for the
sum of \$100.00

for the
sum of \$100.00

for the
sum of \$100.00

Tjuven

Var dröjes tjuven ?

Min karaktär är en röd duk.

Ger jag ej blodprångda ögon,

här jag ej korta flämtande andetag,

skälver ej marken under rasande hovar.

Nej.

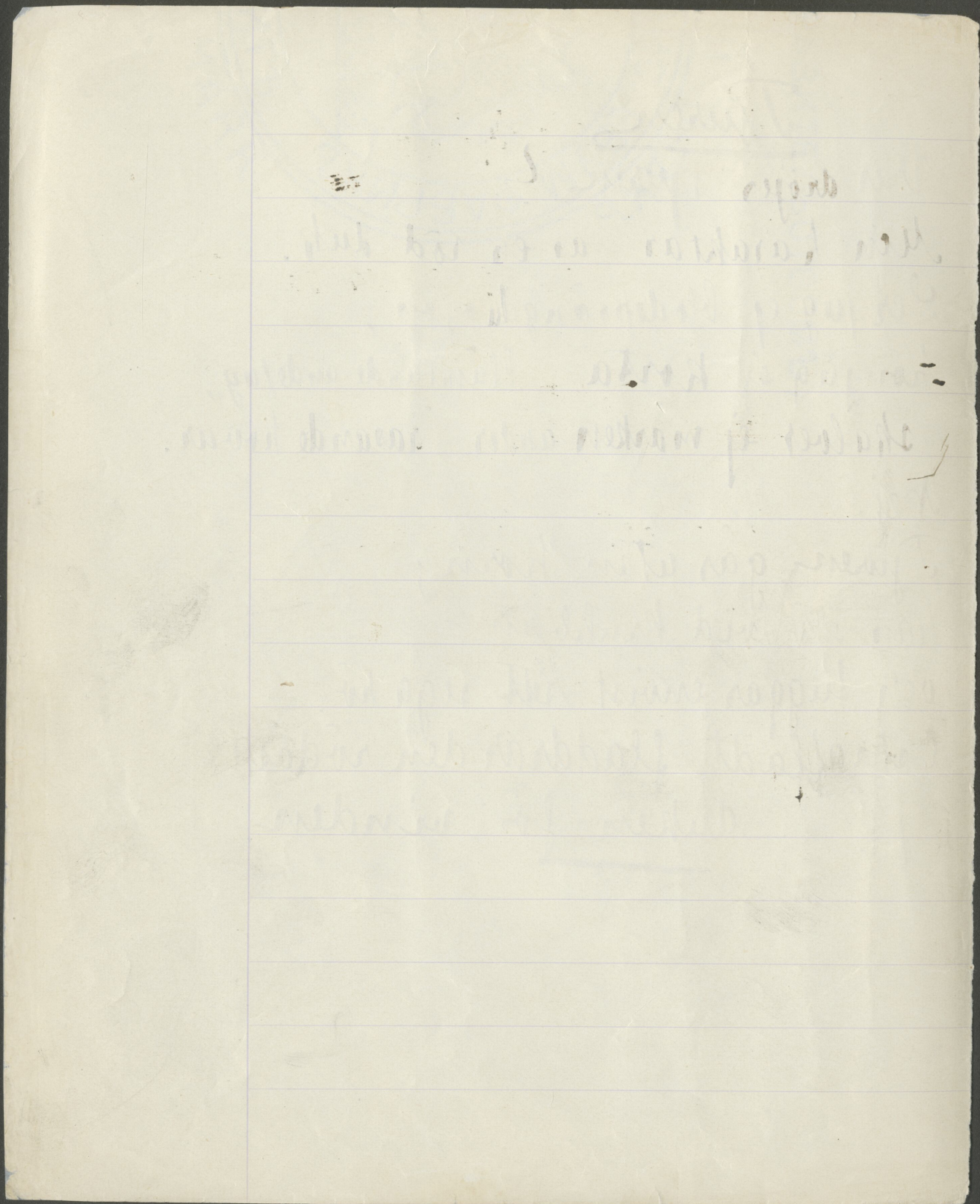
Tjuven går utan horn;

han står vid krubban

och tuggar envist sitt eget kött.

O straffadt fladdrar den rödaste

duken för vinden.

Månens hemlighet

Månen vet... att blod skall gjutus här i natt.

På kopparbanor över sjön går en vissket fram:
lik skola ligga bland alarna på en underkön
strand.

Månen skall kasta sitt skönaste ljus på den
sällsamma stranden

Vinden skall gå som ett väckarehorn mellan
tallarna:

Vad jorden är skön i denna ensliga stund.

Page 11

... of the ...
...
...
...

...
...
...

...
...
...

Dianas körer

Månen går upp ur Dianas famn,
der evigt rena.

Vitklädda körer äkalla ditt namn
gudinna sköna.

Ledstjärnan är hon i mörker och natt
härne vi följa

såsom ur floden till världshavet gå
bölja på bölja.

Du är vår kärlek vid gudarnas bord
svartsjukt må spana,

skönare finns mellan himmel och jord
ej än Diana.

På hennes mun huru yppig och röd
blommor som spricka,

Journal

Monday, June 1st

Left for the mountains

at 8:00 AM. The weather was

clear and the road was

very good. We arrived at

the mountains at 12:00 PM.

The mountains were very

beautiful. We saw many

mountains and valleys.

We saw many beautiful

mountains and valleys.

We saw many beautiful

mountains and valleys.

We saw many beautiful

de själviska kysarnas glöd
alla till fört dricka.

Jag docka dagg för att tvätta ditt bröst
bli naken,

~~Ändvart~~ äga vad himmelska fröst
Vinde dig naken,

~~mörk~~ hennes knä, huru härligt och fast
Tinneret och styrka.

Döde din lätta och spänstiga kraft
vi dyrka.

Jag och du vid jakten besegra var sin
nde hinder,

g ett spår utar fröfäst du bär
na kinder.

nu föter du säkert var lätt
på lyngen.

aldrig

har

Vi p

då de

o för

skäde

Le

-skön

hel o

mått

Flur

möt o

aldrig

på o

Och

sätter

aldrig de själviska kysarnas glöd
har den fått dricka.

Vi blocka dagg för att tvätta ditt bröst
då du blir naken,

O för vårt äga vad himmelskt fröst
skäda dig naken,

Se hennes knä, huru härligt och fast
-skönhet och styrka -

hela din lätta och spänstiga kraft
mätte vi dyka.

Flur du vid jakten besegra var län
mötande hinder,

aldrig ett spår utar frösthed du bär
på dina kinder.

Och huru fört du säkert var lätt
sätter på lyngen.

den s
den
blom
bär
över
häger
Ålder
hur
nem
här
O h
då
låt
sil
O vad
alla

den som dig en gång vid jakt har sett
den är betungen.

Blommorna bläskar den roglägligt upp,
bär den vid barmen:

över den har den gudomliga gäst,
hågen på armen.

Aldrig vi lysa till flöjtarnas ljud,
hur är de många;

vi äga trots ditt stränge förbud
härda Diana?

O hur vi frukta ditt snabba beslut
då det är brutet,

fäst kan du stöta i synderskans bröst
silverne spjudet.

O vad förhatlig den härliga är
alla som drömma

... att
... an
... vsk
... kysk
... och
... i a
... öv
... de
... vilk
... end

... att
... an
... vsk
... kysk
... och
... i a
... öv
... de
... vilk
... end

att vid ett ölskande hängivet birst
anleter gömma.

Avskrämd är den den isiga fläkt,
kyskheter sprider,
och att de snövit, hära sin dräkt
i alla tider.

Över skottshjätan dras hon till sig,
de allt för stora,
vilka vid byt med judiska män
endast förlora.

[Faint, illegible handwriting on lined paper, possibly bleed-through from the reverse side.]

var
att
oupp
ut an
fär
var
att
f att
den
för
var
att g
brä
dri
En

Varför gavs mig livet ?

Varför gavs mig livet,
att blista förbi allt folk i en triumfgång,
ouppskinnligt snabbt som i det
utan vett och vilja
förgående efter mer !

Varför gavs mig livet,
att med ring prydda händer
fatta den skinnande skålen
den fram besörna
förstärkt efter mer !

Varför gavs mig livet
att gå som en magisk bok från hand till
brännande genom alla själar, ^{hand}
drivande som en eld över askan,
Förstärkt efter mer !

Handwritten text in Swedish, appearing to be a letter or a journal entry. The text is written in a cursive script and is mostly illegible due to fading and bleed-through from the reverse side. Some legible words include "Hand", "Stad", "Peter", "från", "Det", "Stad", "där", "Peter", "från", "Det".

Stad
alla
även
än
Stad
stad
där
Peter
från
Det

[Faint bleed-through from the reverse side of the page]

. Livets bakterier frodas på din elendighet.
 Glad du vill viloda, du har icke brutit mitt hjärta:
 alla dina människor komma till stäppen,
 även den gråaste, tyngsta, trislastade stäppen
 är öppen för vinden.

Stad du lidande, du är helgonlik,
stad du kvalmiga, kvalfulla, du har djups,
där vi djupsjöfiskar andas.

Petersburg Petersburg

från dina timmar gladda min kärleks

Fort Collins, Colo.

Det var tiden för de dyra sårer, för de
våldiga åren,

[Faint, mirrored handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is illegible due to fading and orientation.]

for
Tele
h a
son
like
Tele
at a
Mi
Jack
Ba d
An a
It i

för förnagringens glömskebad.

Petersburg Petersburg

på dina timmar ligger min ungdoms gläd
som ett skärt draperi som en lätt ouvertyr
likt drömmarnas för ins Titans söner.

Petersburg, Petersburg,

står upp ur gyllne syner ^{jammare}

~~Det~~ Vad jag älskar vill jag förena

Minnets i lörychts ord
Sackamhetens violer står jag på
drömmarnas guldtröttoarer.

Vad sker mig, medan jag talar?

Är jag väl omärliga tragedier?

Stiga mina sagvädruks ord över
dina tak,

Altså

Till

Blir

Eller

It i

It i

Hå d
med

Eller
bor

bliv du ej Tigen förbi med hänfönda vimplar
Till Berlin - Paris - London?
Blir allt vad jag ser en omätelig
askhöj?

Eller är det blott himmelens skogar som draga
förbi.

It igen ej i Helsingfors vårt underbara
citadell ur havet?

It ä då ej väktare med blå och röda fanor
som vådden icke sett?

Itå de ej stödda mot spjutet, spejande ut över
med ödets granit i förstenade drag ^{havet}?

Eller är allt blott en spegling i sömnigångarögon
bor jag i dröm på en annan planet?

— — — — —

Glim
Ålske

Drøm

Bar
på

Lar

Væn
Yche
Med
Tram
Over

Glimmelen själs vill stiga ned på jorden.
Hälsken ingenting än vändelgälden: än
hans första bud.

Drömmen icke mindre än ett kyrkostads
Liljungen

Barn dörnere testande gödd på boken
på knä! Gårn bet! Nalkens ^{här} ännu
de heliga trösklar

Larat huske väntar därinne på
utvalda gäster.

Vänner vi äro så låga som masken i stoffet
Icke en red ut ^{oss} ~~helt~~ best äri för framtiden
Med allt det förgångne skola vi stäta i ^{bläck} ~~skrift~~
Framtiden är rik, vad ha vi att ge ur vårt förgångne?
Över oss framtiden går med sin segrarehat

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Q : a

—

Vann

Var

De ga

"Varig

Var i

kām

Skōn

Riva

Inge

dām

gām

Vi äro ej värda att koren stå kvar på vägar.

— — — — —

Vänner jag sias en fest uti skönhets fieber..

Var här den vara väl om ej i Engadinen?

De gamla bondegårdarna stå och se:

„Varifrån kom denna skinkhet till oss?”

Varifrån en hämmande väldig nerrivande
ande med grönlila vingar

kämtande sorg och melankoli avsked och död.

Skönhets rastlösa, goriga krävande ande...

Rivande ner våra brokiga blomster kronande

rutan in där geranierna stå.

Inga idylliske stigar leda mer till hundra-
åriga hem

dämonernas väg är en annan, dämonernas

gång är starnas hjärtlösa flykt genom rymden.

...at the ...

...the ...

...the ...

...the ...

...the ...

...the ...

...the ...

...the ...

...the ...

...the ...

...the ...

...the ...

Grig

storm

Bar

tha

Har

Gom

Vi har

Ku

bära

vär

Vi

son

Und

Enig Lönna lemnas inga stenar kvar på våra tak,
stormen upphör ej på jorden. . . .
Barnsång och graver, stjärnkott och blirfas;
skapelsedagar.

Har icke denna skönhet ligat död bland
oss i tusen år?

Som jungfru Inoöl sovande i sin kista av glas.
Vi hava vandrat över hennes näsbygg, vi hava trampat hennes
Näru hava ^{bärgen} stigit upp och böjats vandra, böglock...
bärande solens följande boll som lyfta i handen.
Våra gamla ögon se intet mer.

Vi kunna ej knota. Prisad vare handen
som hänger stjärnekransen i våra gamla bång.
Undergående välsigna vi dig obegripliga
stjärnenatt.

[Faint bleed-through from the reverse side of the page]

De

दीर्घ

me d

di n

in

u ā

och

vi

John

Inset

in llr

Strin

rim

De

Di

Det kommer en gång en vane vind över jorden,
 då stiger människans ur häger, ~~serunde~~,
 med storhetens evige sken över pannan.
 Då öppnar sig Kosmos. Gåtor na fallt
 klingande
 in i Minervas omätliga offerkål."

Människor vi skola glömma oss själva
och bli förenade med Kosmos igen,
Vi skola höra skaparens stämma
I ena metalliskt ur tingens bröst.
Intet är nog för den längtan, som knäböjer
villeg att draga en värld till sitt bröst.
Förinnan igenom oss: eviga vindar,
himmelens honung, allsets nådiga nelse!
Den som här hört det och den som har sett det
stige att offra på heliga råig

Gudarnas lyra.

Var finnes väl lyran
av silver och elfenben,
den gudas förväntat
de dödligas stam!

Den är ej förlorad,
ty eviga gäver
av tiden ej nötas,
i eld ej förgås.

Men kommer en sångare,
som märks utav ödet, —
han huntas den åter

ur bortglömda valv.

Och när han den strängar,
då vet hela världen

att gudarna leva.

på oanad höjd

Handwritten text, likely a title or header.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text on adjacent page.

Handwritten text on adjacent page.

Handwritten text on adjacent page.

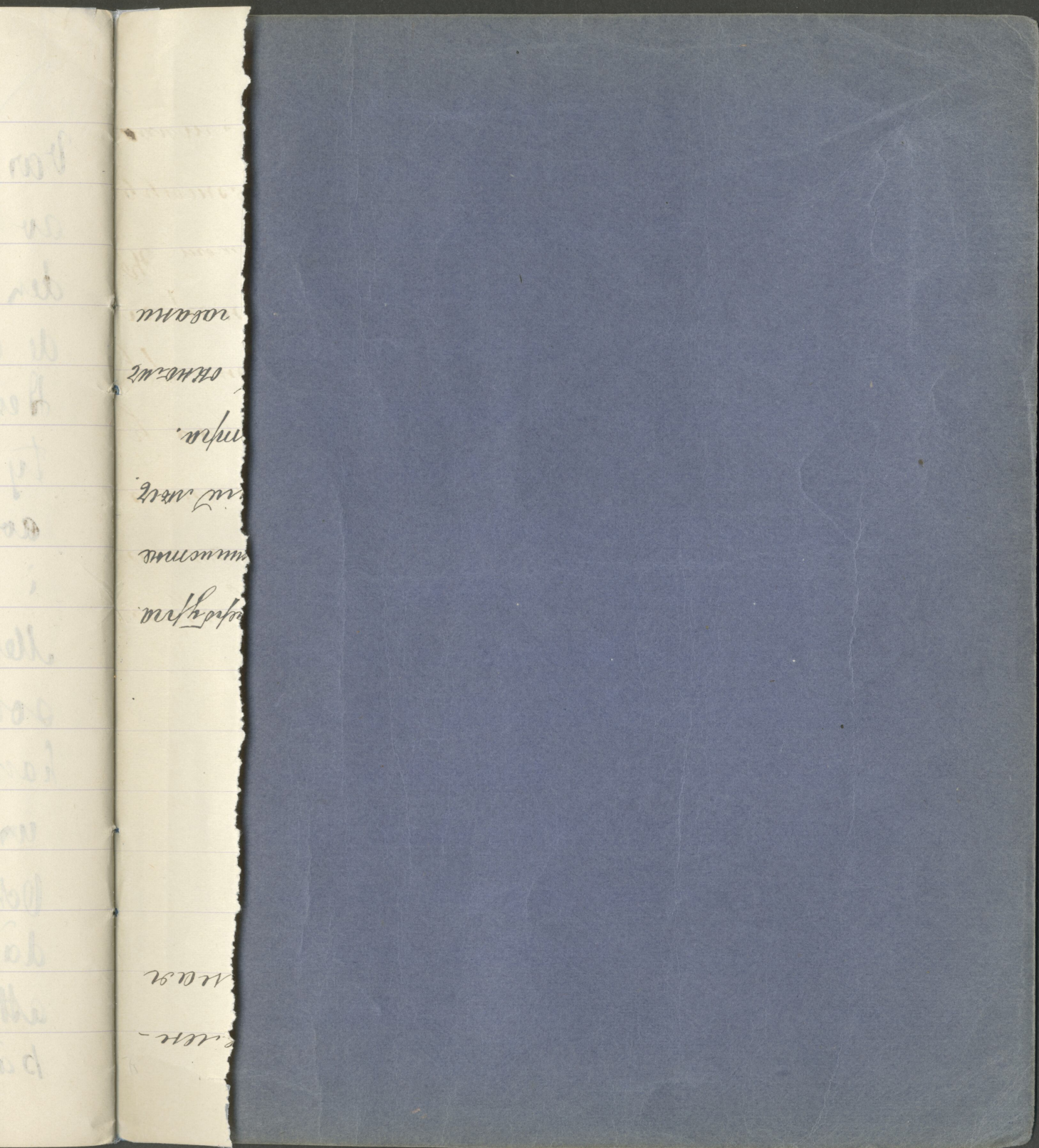
Handwritten text on adjacent page.

Handwritten text on adjacent page.

Handwritten text on adjacent page.

Handwritten text on adjacent page.

Handwritten text on adjacent page.

Handwritten title

Handwritten line 1

Handwritten line 2

Handwritten line 3

Handwritten line 4

Handwritten line 5

Handwritten line 6

Handwritten line 7

Handwritten line 8

Handwritten line 9

Handwritten line 10

Handwritten line 11

Handwritten line 12

Handwritten line 13

Handwritten line 14

Handwritten line 15

Handwritten line 16

Handwritten marginal note 1

Handwritten marginal note 2

Handwritten marginal note 3

Handwritten marginal note 4

Handwritten marginal note 5

Handwritten marginal note 6

Handwritten marginal note 7

Handwritten marginal note 8

Handwritten marginal note 9

negative
correct
inter
any
gymn
re form
the more
gymn

12/10/1916

n

the same -

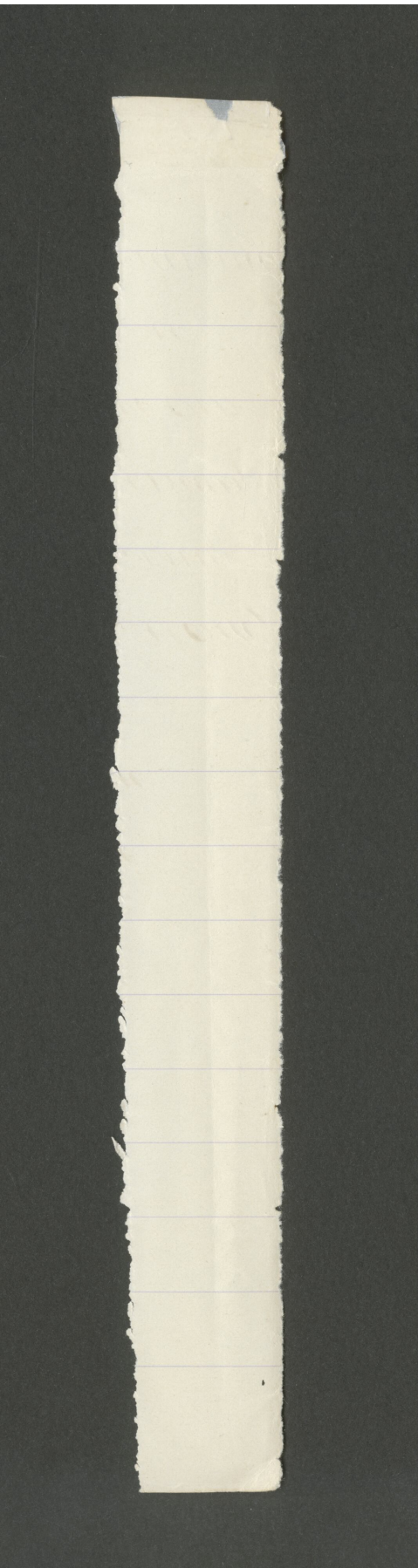
12/10/1916

12/10/1916

12/10/1916

12/10/1916

12/10/1916

the night

Johnnie

or for

will

and

quinn

and

there

every

my own

and every

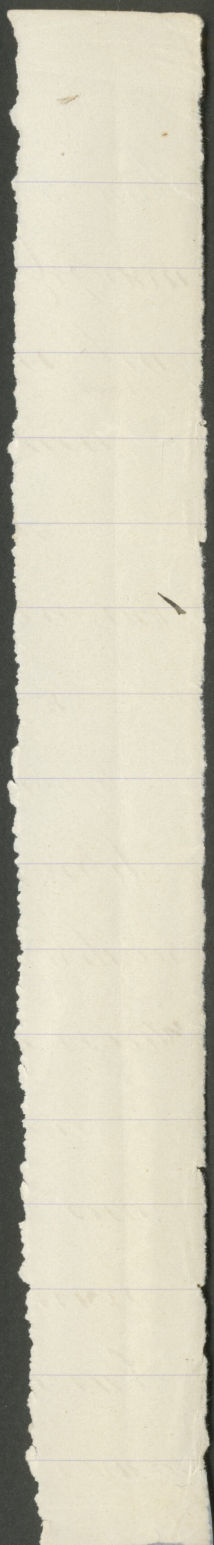
the

the

the

every

the

no other

- in

names

names

names

names

names

names

names

names

names

names

names

names

names

names

your
in
went
seems

